

DE LVDIS
PRIVATIS, AC^{169.}
domesticis veterum

LIBER VNICVS.

Ad Illustrissimum Puerum, IVSTVM
LVDOVICVM à Turnone, Comitem
Rossilionæum, Illustriss. Herois
HENRICI à Turnone
filium.

Auctore

IVLIO CÆSARE BULENGERO,
Societatis IESV Presbytero.

IN
VIRTVTE,

ET
FORTVNA.

LVGDVN I,
Sumptibus LVDOVICI PROST,
Hæredis ROVILLE.

M. DC. XXVII.
CVM PRIVILEGIO

170.

ILLVSTRISSIMO PVERO, ^{171.}
IVSTO LVDOVICO
 A TURNONE COMITI
 Rossilionæo, Illustrissimi
 Herois HENRICI à
 Turnone filio.

IVL. CÆSAR BVLENGERVS
 Societatis IESV Presbyter P.F.

VID *mibi animi esse putes,*
COMES ILLUSTRISSI-
ME, *qui tibi puero libellum de*
ludis offeram, à quibus præ-
clara tua indoles, contra pueritiæ ingenium,
abhorret? Nam neque pilæ, neque talorum
ludo caperis, neque alijs lusibus, quos vulgo
pueritiæ sectatur, addictus es. De te non in-
iuria predicare possum, quod de filio Im-
peratoris Poëta,

+++ 2 Ludus

Ludus erat puero raptas ex hoste
Iagittas

Tractare, & tenero iaculum tor-
quere lacerto,

Inque frementis equi dorsum cum
pondere conti

Indutas Chalybum saltu transfer-
re catenas,

Inuentas agitare feras, & fronde
latentes

Quærere.

*Maectus hoc virtutis ingenio esto, IL-
LVSTRISIME COMES, & bellicam
virtutem, ac literas doctore patre peni-
tus imbibere pergito. Spes enim est, ubi
maturior etas vires animi, corporisque
firmauerit, ut in utroque genere, & Gal-
lia, sicuti maiores tui, praesidio sis, & illu-
strissima tuae familiae ornamento. VALE.*

BENE

BENEVOLO LECTORI.

QUAE ludi inter vina frequenter sunt, libuit hîc pauca de veterum ludis subiicere, vt sicuti conuiuia sine luxu esse posse ostendi; ita & lusus quosdam sine noxia & culpa vsurpari posse ostendam. Tu quicquid hoc est opellæ, beneuole Lector, boni consulito, & vino ac lusu moderatè vti memento.

††† ;

SYL

SYLLABVS CAPITVM.

PROLVSION

De Aleæ ludo.

CAP. I.	D E ludorum origine.	pag. 6
2.	De ludorum diuisione.	10
3.	De ludo trochi, & turbinis.	11
4.	De ludo materum, seu lapillorum.	13
5.	De Capite, aut Nauia.	14
6.	De ludo paris, aut imparis, seu Artiasmo.	15
7.	De micando digitis.	16
8.	De castello nucum.	17
9.	De pila, & reticulo Romano.	19
10.	De Spharomachia.	20
11.	De Oscillatione.	21
12.	De Ocellatorum lusu.	ibid.
13.	De Chalcismo.	ibid.
14.	De Omilla.	22
15.	De Telia, seu coturnicum pugna, seu orty- gopia.	24
16.	De Basilinda, & Dielcystinda.	ibid.
17.	De Muinda, & Chutrinda.	ibid.
18.	De Epostracismo.	25
19.	De musca anea.	26
	20. De	

20. De ludo ἐν κούλῃ.	ibid.
21. De Acinetinda.	27
22. De Apodidrafcinda.	ibid.
23. De Ascoliasmo.	ibid.
24. De Ostracinda.	28
25. Hippas.	29
26. De Monobolo.	ibid.
27. De Imanteligmo.	ibid.
28. De equitando in arundine.	30
29. De casulis exstruendis.	31
30. De speculo Pythagora, seu Pythago.	ibid.
31. De Rathapygismo.	ibid.
32. De ludo Athenis in balneo Academiae.	32
33. De Cindalisimo.	33
34. De Scaria, seu Scintarisimo.	ibid.
35. De Streptinda.	ibid.
36. De Schœnophilinda.	34
37. De Colabisimo.	ibid.
38. De Cottabo.	ibid.
39. De Contomonobolo.	35
40. De Aphentinda.	36
41. De Chelichelone.	37
42. De Phryginda.	ibid.
43. Basilinda.	38
44. Elcistinda.	39
45. De plausu ad Solem.	ibid.
46. De Cubefinda.	ibid.
47. De Ephedrisimo.	40
48. De	

DE LVDIS

VETERVM

LIBER VNICVS.

PROLVSION

De Alea ludo.

NEQUE homines, neque bruta in perpetua corporis, & animi contentione esse possunt, non magis quam fides in cithara, aut neruus in arcu. Ideo lusu egent. Ludunt inter se cæculi, equulei, leunculi, ludunt in aquis pisces, ludunt homines labore fracti, & aliquid remittunt, vt animos reficiant. Sed in lusu modus, vt in cæteris rebus, tenendus est. Alea penè vbique vetita. Cicer. 2. *Philipp.* de Antonio agens hominem omnium nequissimum, qui non dubitaret vel in foro alea ludere. Idem ait Antonium lege, quæ est de alea, condemnatum. Alea toleranda fuit in Augusto sene, quam remissionis causa sumeret. Forum, inquit, aleatorium calfecimus apud Suetonium. Germani aleam inter seria sobrij exercent, tanta lucrandi, ~~perdendi~~ temeritate, vt

cùm omnia defecerint, extremo, ac nouissimo iactu, de libertate, ac corpore contendant, ait Tacitus *lib. de morib. Germanor.* Victus voluntariam seruitutem adit, quamuis iunior, quamuis robustior, alligari se, ac venire patitur. Ea est in re praua peruicacia, fidem ipsi vocant. S. Ambrosius *de Tobia cap. 11.* pertinax aleæ studium Hunnis attribuit. Ferunt Hunnos, cùm sine legibus viuant, aleæ solius legibus obedire, in procinctu ludere, tesseras simul, & arma portare, & plures suis, quàm hostilibus ictibus interire, frequenter autem tanto ardore rapi, vt cùm ea, quæ sola magna æstiment, arma victus tradiderit, ad vnum aleæ iactum vitam suam potestati vel victoris, vel fœneratoris addicant. Laërtius *lib. 3.* Plato adolescentem, quod alea lusisset, grauitè cecidit. Cùm autem quidam diceret: Ita sæuis ob rem parui momenti? Respondit: Res parui momenti non est malis assuescere. Chilo Laco missus Corinthum, vt fœdus cùm Corinthiis feriret, incidit in Principes alea ludentes, abcedit, aitque: Absit, vt Spartani cum aleatoribus societatem ineant. Elibertino Concilio *can. 79.* Qui ludit alea, cœtu piorum mouetur. Romæ tesseras, aut talis ludere. Horatius:

— Postquam te talos, Aule, nuceſq̃

Ferre sinu laxo vidi.

Martialis:

Vnctis falciferi senis diebus,

Regnator quibus imperat fritillus.

Persius:

Anguſta collo non fallier Orca.

Hegelochus, quod talis luderet, à Rhodiis in exilium pulsus est. Fugienda alea, quia, vt S. Basilus

lib. 7.

*lib. 7. Exaëter. ὅτι τοῖς κύβοις ὄρκοι, καὶ φιλονικίαι χαλ-
λεπαί, καὶ φιλοχρηματίας ὠδίνες. In tessaratum ludo in-*

*tamenta, contentiones molesta, auaritia dolores existunt. Aristoteles lib. 4. Nicomach. ὁ γὰρ κύβου πῆξ, καὶ ὁ λαμπρο-
δύτης, καὶ ὁ ληστὴς ὅσῳ ἀνελευθέρων εἰσὶν. αἰσχροκέρδεις γὰρ
ἀπὸ ὅσῳ φίλων καρδαίνουσιν, οἷς καὶ δίδουσι. Aleator, fur,
latro, sunt illiberales; turpe lucrum sectantur, cum ab
amicis lucrum capient, quibus dare oportuit. Romæ
pueri etiam alea ludebant. Horatius lib. 3. carm. 18.*

Nescit equo rudis, Hæere ingenuus puer,

Venariq, timet, ludere doctior,

Seu Græco inbeas trocho,

Seu manibus vetula legibus alea.

*Leg. 3. Cod. de aleatorib. Alearum usus antiqua res
est, & extra operas pugnatorias concessa. Verum
pro tempore abiit in lacrymas, &c. Vide lib. 1. de
Pandectar. tit. de alea, lib. 1. Ea coërcitio pertinet
ad Aediles. Martialis lib. 5.*

Iam tristis nucibus puer relictis,

Clamose renocatur a magistro,

Et blanda male perditus fistillo

Aedilem rogat vdius aleator.

Ovidius 2. Tristium:

Sunt alia scripta, quibus alea luditur, artes:

Hæc est ad vestros non leue crimen auios:

Quique alij lusus, nec enim nunc persequar omnes,

Perdere rem caram tempora nostra solent.

*Seneca: Aleator quanto in arte melior est, tanto
est nequior. Lib. ult. C. de Religios. Nulla est maior
occasio deprauandi animi, quàm ludus passim
immodicus, ad perniciem omnium rerum. Sido-
nius lib. 1. epistol. de Theodorico spectante eos, qui
alea ludunt, aut ludente: Theodoricus, inquit,*

4. *De Alea ludo,*

Rex Gotthorum in bonis iactibus tacet, in malis ridet, in neutris irascitur, in vtrisque philosophatur. Alea ludebant senes. Suetonius in *Augusto*, cap. 71. Inter cœnam lusimus *νενηκῆς* heri, & hodie. Apud Ciceronem de *senectute*, Cato ait: Nobis relinquant talos, & tesseras, qui senes sumus. Sidonius *lib. 1. epist. 8.* Student pilæ senes, aleæ iuvenes præter morem. Vetus Gloss. *νοησις*, aleator, alco, qui aleam ludit. Iulius Firmicus *lib. 8. cap. 25.* Aleones. Aleatorium erat prope sphæristerium, ubi aleatores talis ludebant, & pilæ ludo fessi vires integrabant. Sidonius *epist. 9. & 11. lib. 8. epist. 17. lib. 5.* Horatius *lib. 2. satyr. 7.* Volauerium quemdam commemorat, qui cum chiragra perpetuò laboraret, hominem mercede diurna conductum paut, qui pro se tolleretur, & in pyrgum talos mitteret.

— qui pro se tolleretur, atque

Mitteret in pyrgum talos, mercede diurna

Conductum paut.

Iouius *lib. 29. Histor.* Philibertum Arausionensem Caroli V. Legatum Florentiam obsedisse ait, & omnia militum stipendia alea perdidisse; quare infecta re abscedere coactum præ dolore obiisse. Omnes ludos improbat Tertullianus *lib. de Spect.* Ludi etsi minore cura per prouincias pro minoribus viribus administrantur, tamen omnes illuc deputandi sunt, unde petuntur, unde inquinantur. Nam & riuulus tenuis ex suo fonte, & furculus modicus ex sua fronde qualitatem originis continet. In omnibus ludis aut spurcicia, aut insania, aut sæuitia, fraudes, periuria, molestiæ, rixæ fuere. Apud Ælium Chius seruo iratus dixit: Ego non

te

te in pistrinum trudam, sed mittam spectatum ludos Olympicos, περιστήσαν πρωείαν ἔν' οἰόμενον ἐν ἑλυμενίᾳ θεάμενον ὑπὸ τῷ ἀκτῖνι ὑπῆαδ' , ἢ ἀλειψὺ μύλῃ ἀδεδέντα. Acerbius supplicium ratiis spectantem ludos Olympicos Sole torreret, quam pistrino traditum molere. Non ita generati sumus à Natura, inquit M. Tullius, ut ad ludum, & iocum facti videamur, sed ad severitatem potius, & quædam studia grauiora, atque maiora. Ludo, & ioco uti illis quidem licet, sed sicut somno, & quietibus cæteris, tunc cum grauib. rebus, seriisque satisfacimus. Ludendi quidam modus retinendus, ut ne nimis omnia profundamus, elatiquè voluptate in aliquam turpitudinem dilabamur. Suppeditant autem & campus noster, & studia venandi honesta exempla. Tabula talaris dicitur. Tertullianus lib. de Carne Christi. Cœlius Aurelianus lib. 2. tardar. passion. tabellam talearem vocat alucolum. Calculi, lattrunculi, duodecim scripta in alea numerantur, etsi industria in hoc genere plurimum potest. Qui digitis micant, aleam ludunt. Ammianus Marcellinus: Aleatores se dici timentes, tesserarios appellari cupiunt. Sed istis alius locus est. Iuuenalis satyr. 1.

—— Neque enim loculis comitantibus itur

Ad casum tabula, posita sed luditur arca.

—— Simplexne furor sextertia centum

Perdere, & horrenti tunicam non reddere seruo.

P. Mimus: Aleator quantus in arte aleæ est, tanto est nequior. Xenophon in OEcumenico: οἱ ἀρχοὶ, καὶ μαλακοὶ πονηρότατοι, εἴτερ πονηρίαν νομίζουσιν ἀρχίαν ἢ, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, καὶ ἀμέλειαν. καὶ ἄλλαι δ' εἰσὶν ἀπατηλαὶ τινὲς διαποιναὶ θεωποούμεναι ἰδοῦναι ἢ, κυβικαὶ τε, καὶ

6. De Ludis veterum,

ἀνωφελεῖς ἀνθρώπων ὁμιλίαι, αἱ περὶ τῶν ἡρώων καὶ ἀντιθέτων τοῖς ἐξαπατηθεῖσι καταφανέως γίνονται, ὅτι λύπαι αὐτῶν ἡδοναῖς περιεγμέναι. Calor ludentis sæpe aberrat.

— Vtique petit primò plenum flauentis arena,

Nondum calfacti velitis hæsta solum.

Sed verba Xenophontis interpretemur: Ignauī, & molles pessimi sunt, si ignauiam existimamus esse malitiam, & mollitiem animi, & negligentiam. Et aliæ sunt deceptrices dominæ voluptates, cuiusmodi est alex lusus, & colloquia conuentūsque hominum inutiles, quæ tandem iis, qui decipiuntur, ostendunt se dolores voluptate obuolutos esse.

De Ludorum origine.

C A P V T I.

LVdos à Lydis ortos esse auctor est Herodotus lib. 1. tempore Atyis Regis, ut otio, & quiete, famem, quæ in Lydia grassabatur, fallerent, quam exercitatione, & motu augeri, ac incendi putarent. ἐξ ἀρεθύναι δὲ ὧν τότε καὶ οἱ κίβων, καὶ οἱ ἀσπαλάων, καὶ τὰ σφαίρες, καὶ ἄλλων πασῶν παιχνιδίων τὰ εἶδη πλεονάζον· τούτων γὰρ ὧν πλεονάζοντες οἱ οἰκοῦντες λυδί. Tum igitur inuentum ab ijs tesserarum, & talorum ludum, & pile, cæterorumque ludorum omnia genera, præterquam calculorum, quorum sibi inuentionem non vindicant Lydi. Porro ad famem discutiendam altera quidem die quàm longa fuit lusisse, ne ciborum querendorum sollicitudine torquerentur, altera verò

Lib. Vnic. Cap. I. 7

verò lusu abstinentes velci consueuiffè, atque hoc modo vixiffè annis duodeviginti. Si ludos omnes Lydi reppererunt, exceptis calculis, fequitur & ſcenicos ab iis reptos, quibus ſpectandis totum diem perſidendo operam darent. Miror eos pila luſiſſe, quæ motu & agitatione famem debuit accendere. Tertullianus eadem de re *lib. de ſpectacul.* Lydos ex Aſia tranſuenas in Hetruria conſediſſe, & ſpectacula religionis nomine inſtituiſſe, inde Romam accerſitos artifices, mutuantur tempus, & enuntiationem, vt ludi à ludis vocarentur. Plato in *Phadro* Theut Ægyptium *μετρίων*, ait, *καθμὼν*, *καὶ λογιμὸν ἀρετῆν*, *καὶ γεωμετρίαν*, *καὶ ἀστρονομίαν*, ἔπ' ᾧ περ-
τεύας, *καὶ κυβείας*, primum, ait reperiſſe numerum, & numerandi artem & Geometriam & Aſtronomiam, & calculos aleam, teſſeras & talos. Euthathius *ad lib. 1. Odyſſæ* verba Platonis referri ait non ad talos & aleam, ſed ad tabulam, aut laterculum, in quo per calculorum motus indicantur Solis & Lunæ conuerſiones & defectiones. Vocat *πυλὸν πύλων*, *πυλὸν πύλων*, *διαγράμμιον* γὰρ πύλων δὲν ἵστας ἐν τῇ πυλὸν πύλων, deſcribi quendam laterculum vt in ludo calculorum, & in eo laterculo ſignari motus Solis, & Lunæ. Idem *ad lib. 2. Iliad.* *πυλὸν* Ægyptiacam docet eſſe philoſophicam. Iſaacius Porphyrogenetes in *Paraliſpomenis Homeri* *πυλὸν* Palamedi aſcribit, vt & alij de quibus infrà agemus. Heſychius interdum *πυλὸν*, & calculos cum *κυβείας*, & alea confundit. Alibi diſtinguit his verbis, *ἐν κυβείας τὸς κύβους ἀναρίπνῃσιν*, *ἐν δὲ τῇ πυλὸν αὐτὸ μόνον τὸς ἱστας μετακινῶσι*. In alea talos aut teſſeras iaciunt, in ludo calculorum, calculos tantum mouent. Græci, Ægyptij, & Pyrrhus in ludo

8. *De Ludis veterum,*

tabulæ calculos cum tesseras coniunxerunt , & cum lusum vsurparunt qui vocatur hodie *τριγλας*. Romani 12. scripta indigetarunt. Lusus tabulæ constans calculis sine tesseras dicitur hodie *Σκακία* , vulgo *ιεν d' Eschets*. *Chetmat* regem mortuum significat. Eustathius igitur ex Herodoto discrimen inter κύβες , & πιαστές , id est , *tesseras* seu *talos* , & *calculos* fuisse ostendit his verbis , ἡρόδοτος οὐκ ὡς φανερώς διαφέρειν δηλοῖ κύβον, ἢ πιαστὴν, ἐν οἷς λέγει, ὅτι λυδοὶ τὰς κύβας εὗρον, καὶ τὰς ἀσφαλάδας, καὶ τὴν σπαῖραν, ἢ ἄλλα πύγνια πάλω πιαστῶν, *Herodotus manifestè declarat tesseras, & talos à calculis differre. dicens Lydos inuenisse tesseras, talos, pilam, & alia ludicra exceptis calculis.* Sophocles à Palamede tesseras, & calculos repertos ait , vt famem falleret , ac cibi memoriam tolleret.

ἔ λημὸν ἔτ' ὅτ' αἰπὺν σὺν δαίμονι
εἰπὼν, χεῖρ' αὖτε διατειβὰς σφοδράτα
ἔφειρε, φλοίσβον μὲν κόπον κλυδωνίζεις,
πιαστὴν, κύβας τε τερπνὸν ἀρχαῖας ἄκ'.

Annon Palamedes famem Deo faciente ab illis expulit , & inuenit rationem temporis fallendi sapientissimam , sedentibus post laborem maris , & fluctuum , calculos & tesseras , iucundum desidiæ remedium. Aleam militem fuisse bello Troiano qui aleæ lusum innenerit putat Isidorus , nescio quo auctore. Viderur, vt sæpe alias, in rebus quas ignorat diuinare. Verba eius sunt *lib. 18.* Alea lusus tabulæ inuenta à Græcis in otio Troiani belli à quodam milite nomine Alea. Melius Ioannes Antiochenensis *lib. de originibus* , Suidas , Cedrenus , & Isaacius Porphyrogenneta Palamedi ascribunt.
ὁ παλαμήδης διὰ τὴν τάβλαν τὴν γάινον κόσμον ἠνέξατο, τὴν ζωδιακὸν

Lib. Vnic. Cap. I. 9.

ζωδιακὸν κύκλον διὰ τῆς δωδεκά γράφων, διὰ τῆς ἡμετέρας, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἀ κοκκίων τὰ ἐπὶ ἀ ἄτα τῆς πανηγύ, διὰ τῆς πύργου τὸ ὕψος τῆς ἐρανὸς ἐξ ἑ δίδωσι πῶς καλὰ τε, καὶ φαῦλα. *Palamedes per tabulam mundum terrestrem obscure significavit, per duodecim capsas, seu septa, & sedes calculorum Circulum zodiacum, per finem, & colum vimineum, in quo inclusa erant septem grana, quatuor scilicet tali, & tres tessera, septem Planetas. Per turriculam, seu frutillum altitudinem calis, unde bona, & mala dantur; ex colo, seu fimo in turriculam tessera mittebantur, ne fallaci manu tractarentur. Suidas: ταῦλα ὄνομα παιδιᾶς. ταῦτ' αὖ ἐφεῖρα παλαμίδης εἰς διαγωγὴν τῆς ἐλλεικῆς γραμμῆς σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γὰρ ὅτι ὁ γῆιν & κόσμον, δωδεκά τῆς γράφων ὁ ζωδιακὸς αἰεθμὸς, &c. vt suprà. Tabula nomen lusui, quem inuenit Palamedes in oblectamentum Graci exercitus, cum multa Philosophia, &c. vt suprà ex Ioanne Antiochenfi. Putem Palamedem reperisse calculorum ludum sine tesseris, quod belli simulacrum est; tesseris à Lydis repertas; tabulam, in qua tesseris, & calculis luditur, quam mundi simulacrum esse volunt, ab Ægyptiis repertam. Negat enim Herodotus calculos à Lydis repertos. Homerus quidem Procos latrunculis, seu calculis lusisse ait. Athenæus lib. 1. καὶ οἱ μινῆρες τῆς παρ' αὐτῷ πεποῖσι προπαίειν θυράων ἐτέρποντο, ἢ τῆς μεγαλοπολίτε διοδῶρε, ἢ διοδῶρε μαδόντες τὴν πεπείαν, ἢ δὲ τῆς μυτυλικῆς λείοντος τῆς ἀνέκαθεν ἀθωαίης, ὅς ἀντιπῆλτος ἦν καὶ τὴν πεπείαν. Proci apud Homerum pro foribus calculis ludunt, non docti ludere à Diodoro, aut Theodoro Megapolita, aut Leone Mitylenæo Athenis, à maioribus oriundo, qui in eo ludo fuit insuperabilis. Centum & octo fuere Proci, qui totidem, quot essent ipsi, calculos inter*

10. *De Ludis veterum,*

se contrarios, numero pares statuerint, vt ex vtraque parte quinquaginta quatuor essent, intermedio quodam spatio relicto, quod vacuum esset. In ea area, quæ acies, & ordines discernebat, calculum vnum collocasse, quem Penelopen nominabant. Pro signo, ac scopo is erat, si quis altero calculo ferire posset. Hæc habet Athenæus *lib. 1.* quæ ad tabulam Palamedis non faciunt. Itaque verbum ea de re non addimus.

De Ludorum diuisione.

C A P V T I I.

LVdi alij fuere publici, qui in publico ederentur; alij priuati, quibus domi luderetur. Ludi publici, in Græcia Olympici, Pythij, Nemezi, Istmici, de quibus Petrus Faber doctissimè. Romæ scenici, gladiatorij, Circenses, venationes, de quibus nos olim, & plerique alij. De pila Mercurialis. Nos hîc de priuatis agemus, qui minus vulgati sunt, maximè de iis, qui Romæ in vsu fuere, si priùs monuerimus in omnibus penè ludis aliquid contra bonos mores esse. Trochus à Catone Dionysio commendatur, qui pueros iubet trocho ludere. Multi alij sunt ludi minus damnosi, quibus hodièque vtimur, cùm à Græcis, aut Romanis arcessantur, de quibus sic habeto.

De Ludo trochi, & turbinis.

C A P V T I I I.

TRochum vulgò eundem esse putant tur-
bini, seu βέμχις, quem pueri flagello in por-
ticibus agitant, dicuntque : ἃ χῆρ' σωπὴν ἔλα, agito
turbinem, qui tuis viribus respondeat. Hac mente Pit-
tacus dixit cuidam consulenti quam vxorem du-
ceret, vt audiret in porticibus, quid pueri turbines
agentes dicerent, audiuit ille canentes, ἃ χῆρ' σωπὴν
ἔλα, & moneri se sensit, vt vxorem duceret suis vi-
ribus, & generi parem. De turbine Tibullus lib. 1.
eleg. 5.

*Namque agor, vt per plana citius sola verberare turbo,
Quem celer assuecra versat ab arce puer.*

Perfius :

Neu quis callidior buxum torquere flagello,
Græci dicunt, βέμχις ἔλας, vel ἄγειν. Alius tamen
à turbine trochus fuit. Erat enim trochus circulus
æneus magnus, cui annuli multi inserti erant, vt
strepitu obuij trocho cederent de via. Ansa appre-
hensus in longum mittebatur, volutabaturque
cum strepentibus annulis. Vidi in Italia, qui circu-
lum æneum longè iacerent volutabundum, donec
motus per se quiesceret, aut ad lapidem, & obi-
cem offensus inflecteretur, & caderet. Vetus Gloss.
Trochus rotæ genus ad ludum. Trochus ludentum
rota. Propertius ansam, qua trochus appren-
debatur, clauem vocat. Martialis lib. 11.

Tam laxus, quàm celer, arguo qui sonat are trochus.
Lib. 14.

Indu

12. *De Ludis veterum,*

Inducenda rota est. das nobis utile munus,

Iste trochus pueris, at mihi canthus erit.

Alij cantum legunt, ob sonum suauem. Ouidius lib. 3. Artis:

Sunt illis celerésque pila, iaculúmque, trochíque.

Horatius lib. de arte poetica:

Indoctúsque pila, discíve, trochíve quiescit.

Lib. 3. carm. 24. ludum Græcum vocat:

Venaríque timet lndere doctior,

Seu Græco iubeas trocho,

Seu malis vetita legibus alea.

Martialis lib. 14. epigr. 154.

Garrulus in laxo cur annulus orbe vagatur?

Cedat ut argutis obuia turba trochis.

Propertius lib. 3. eleg. 14.

Quum pila veloces fallit per brachia iactus,

Increpat & versi clauis adunca trochi.

Martialis suprà canthum trochi vocauit. Propriè

canthus est ferrum ambiens curuaturam rotæ.

Gloss. vetus, ῥοθὸς ἔχων. Propertius clauem

aduncam trochi vocat, ut diximus, ansam, qua

trochus apprehenditur. Passeratius putat clauem

esse, qua trochus compactilis aperiebatur immit-

tendis annulis, & claudebatur. Ouidius eleg. 1. lib. 2.

Tristium:

Hic artem nandi præcipit, ille trochi.

Apud Platonem lib. 4. de legibus: Trochi erant, qui

defixi in eodem loco circumagebantur. οὗ γὰρ σφό-

δραοὶ ὅλοι ἐστῶσι τὴν αἰα καὶ κινῶν) ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ

πείσαντες τὸ κέντρον περιέγιν) Trochi toti stant simul,

& mouentur, quum in eodem loco defixerint cuspide.

Basiliius homil. 5. in Exaëmer. Trochi, inquit, accepto

primo ictu circumaguntur, quum defixa cuspide

in

in seipsis circumaguntur. Vincit is, cuius trochus ictus diutius voluitur. Diximus alios fuisse turbines, quorum inferior cuspis in eodem loco non circumageretur, sed scutica agitati vagarentur. Virgilius 7. *Aeneid.*

*Cen quondam torto volutans sub vespere turbo
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent, ille actus habena
Curvatis fertur spatiis. Vocat volubile buxum.*

Græci τροχόν, τροχόν, βίμωνα. Alius fuit trochus, de quo Acron lib. 3. Ode 24. Horatii, Trochus est rota, quam currendo pueri virga regunt. Xenophon in *Symposio* meminit circuli pleni ensibus rectis, quos saltu saltatrix ensibus rectis transiliret, de quo egimus lib. 1. *Theatri nostri*. Artemidorus lib. 2. cap. 78. vocat ἑχμακτιῶν, ἢ μαχαίρας περιδιδῶν. Ludere ad rotam, volui, & circumagi circum enses, eosque transilire. In *Symposio* Xenophontis mentio fit duodecim rotarum, quas saltatrix vibratas in altum eiciebat, & excipiebat recidentes saltans.

De Ludo materum, seu lapillorum.

C A P V T IV.

Hodie pueri apud nos ludum Madrellarum usurpant, in quo quatuor lineæ quadræ foris, quatuor alias lineas includunt, quæ media linea quasi diametro secantur, & tres unus ex colusoribus bacillos, totidem alius variis locis collocant, & id studiosè agunt, ut tres bacillos suos in eadem

14. *De Ludis veterum,*

eadem linea continent. Meminit ludi illius Ovidius *lib. 2. Trist. eleg. 2.*

*Parua sedet ternis instructa tabella lapillis,
In qua vicisse est, continuasse suos.*

Lib. 3. ματαιοτεχνίας,

*Parua tabella capit ternos viringue lapillos,
In qua vicisse est continuasse suos.*

Madrellas, inquam, nostri vocant, quia Materes sunt baculi, auctore Nonio, unde & apud nos hodieque vox Gallica *Mairas* sagittam significat, quasi baculum. Sisenna vetus auctor, Gallia materibus, id est, telis oblongis pugnat. Materis ἡ ξυλμία, τὸ ὕλημα, unde & materia dicta.

De Capite, aut Nauia.

C A P V T V.

Vulgaris hodie lusus est, indigetatus, *croix on pile*, pila Nauem significat, unde vulgo magister navis dicitur *Pilote*. A Romanis & Græcis ludus hic arcessitur, diciturque, Caput, aut Nauia, quia olim in nummis ratitis caput erat Iani ex vno latere, ex altero navis. Macrobius *lib. 1. Saturnal. cap. 7.* In alex lusu cum pueri denarios in sublime iactantes capita aut nauiam exclamant. Eius ludi meminit S. Augustinus.

De

De Ludo paris, aut imparis, seu
Artiasmo.

C A P V T V I.

Hodie ludus apud pueros frequens est, cui
nomen, *pair, ou son*. de quo Horat. Sat. 3. lib. 2.

Ludere par impar, equitare in arundine longa.

Sueton. in *Augusto* cap. 70. Misi tibi denarios du-
centos quinquaginta, quot singulis conuiuis de-
deram si vellent inter se post coenam vel talis, vel
par impar ludere. Schol. Aristoph. ad Plutum *παι-
ζειν ζυγὰ ἢ ἀζυγα, ἀρτα ἢ πλειονά*. Aristot. lib. 3. cap. 5.
ad Theodect. *ἀρτιάζιν*. Ouidius,

Est etiam par sis numerus qui dicat, an impar,

Ut diuinatus auferat augur opes.

Plato in *Lyfide*, *ἀρπασμὸν* qui fiebat nummis, aut
nucibus, aut fabis. Pollux cap. 7. lib. 9. τὸ δ' ἀρτιάζειν
ἐν ἀσφαλῶν πλίνθι κρυπτομένων ὑπὸ τῶν χειρῶν μαρ-
τείαν εἶχεν ἢ ἀρτίων, ἢ ἢ πλειόνων. τ' αὐτὸ δ' οὗτο καὶ
κυσσάμοις, ἢ καρύοις, καὶ ἀμυγδαλαῖς, καὶ ἀργυρίῳ πλεονέ-
κειον. Aristophan. in *Pluto*,

σατῆροι οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

Aristot. lib. 3. *Rhetor.* τόχει δ' ἂν τις ἐν τοῖς ἀρπασμοῖς
ἀρτία ἢ πλειονά εἰπὼν. id est, vox *artiazein* in talis
pluribus manu comprehensis diuinationem habuit pa-
rium & imparium. Idipsum factitatum in fabis, nu-
cibus, amygdalis, & argento. Serui stateribus ma-
nu inclusis par impar ludimus. Fieri potest vt in
ludo hoc diuinet aliquis par ne sit numerus, an im-
par. Galli nostri dicunt *pair, ou non*. Alij *pair, ou son*,
siue solum intelligant, qui numerus est impar,
siue

16. *De Ludis veterum,*

sive solidum vnum, & solitarium, sive illud Galli-
cum παρ, οὐ σον, à voce Græca παρσος dictum sit.
Scholiast. Aristoph. in *Pluto*, δραξ αὖτος τις χάρων,
ἱρώτα πόσα ἐκτείνας τὴν χεῖρα, καὶ ἴαν ὀπίτῃ λαμβάνη
ὅσα αὖ ἐν τῇ χεὶρὶ, ἴαν δ' ἀμάρτη, &c. Artiasmo lu-
dirur apud Platonem in *Lyfide*, idque talis, vt &
apud Pollucem *lib. 9.* Apud Sueronium tamen
lib. 2. distinguuntur tali ab artiasmo loco quem
suprà posui. Dio Chrysost. de consultando, οἱ ἀρ-
τιάζοντες ἴσασι μὲν ὅτι ἐν τῇ χεὶρὶ οἱ περιχλεπαύμοι αὐ-
τὰς χεῖμα ἔχουσιν, ἔ μὴ τοι ὅτι τοσούτων ἀλλ' ἐνίστε καὶ
ὑπέτυχον εἰπεῖν, καὶ ὅπως δὲ κρατήσαντες ἀππλάζονται. Qui
par impar ludunt sciunt eos à quibus provocantur man-
rem continere, numerum nesciunt, interdum diuinant,
& vincunt. Aristophanis verba quæ suprà posui
Latina facio. Quum aliquis pugno incluserit nu-
ces, extenta manu dicit, quot latent nuces hic. Si
qui rogatus est numerum diuinarit lucratur id
quod erat in manu, si aberrauerit, ἀποτίνε τόσα, tan-
tumdem de suo exsoluit. Vide Pollucem *lib. 7. c. 33.*
& *cap. 24.* χαλκίζειν δὲ παιδείας τι εἶδ' ἐν δὲ νομίσματα
ὑπέρτατον. Ludus in quo nummis par impar ludebant.
Erat alter chalcismus cum rectum nummum di-
gito impositum circumagentes mox excutiebant,
& priusquam humi caderet recto digito rursus ex-
cipiebant. Qui ita exceperat vincebat, ait Eusta-
thius *Iliad. ξ.* & *Iliad. α.* Item Pollux *lib. 9. cap. 7.*

De micando digitis.

C A P V T V I I.

LVsus hodie in Italia frequens quo digitis mi-
cant, & utraque manu protensis aliquot di-
gitis

gitis dicunt, quinque, aut tres, aut septem, & diuinare conantur numerum digitorum qui prodeunt. Vulgo vocatur *Μονητε*. Hoc ludo ludunt Hymenæus & Cupido apud Nonnum *lib. 33.*

— — φιλαρήτων ὃ βολάων

λαχμὸς ἔγω μετέπων ἑτέρῳ ἔσται δάκτυλα χερῶν,
καὶ τὰ μὴ ὀρθῶσαντες ἀνίσχουσιν, &c.

Sortitio erat iaculationum vinosarum sequens digitos versatiles manuum. quorum alios attollebant, alios intra volam concludebant colligatos. Vet. Gloss. micare *λαχάνειν*. Varro in Parmenone, Micandum erit cum Græco, utrum illius numerum, an ille meum sequatur. Vnde prouerbium, *Dignus qui cum in tenebris mices.* id est, fidelis est, non fallax, quia si vel in tenebris diuinariis quot digitos sustulerit, fatebitur. Olim micatione carnes & merces in foro emebantur, quod postea vitium, & cautum ut sub exagio, id est, ad trutinam emerentur. Veruit primus Apronianus præfectus urbi, ut est in veteribus inscriptionibus. Sub exagio potius pecora vendere, quam digitis concludentibus tradere. Glossa, *ἐξάγιον pensatio.*

De castello nucum.

C A P V T . V I I I .

L Vso alia puerilis fuit, quæ hodieque tenet, quàmque puer sæpius olim vsurpauit, cum castellum è nucibus componeretur, de qua Cuius *de Nuce:*

Poma cadunt mensis non interdicta secundis.

18. *De Ludis veterum,*

- Et condit latas parca colona nuces.*
Hac puer aut certo rectas diuerberat ictu,
Aut pronas digito, bisve, semelue petit.
Quatuor in nucibus non amplius alea tota est,
Cum sibi suppositis additur una tribus.
Per tabula cliuum labi iubet alter, & optat,
Tangat ut è multis qualibet una suam.
Fit quoque decreta qualem cælestæ figura
Sidus, & in Gracis littera quarta gerit.
Hac ubi distincta est gradibus quæ constitit intus,
Quot tetigit virga, tot capit ipsa nuces.
Vas quoque sæpe cauum spatio distante locatur,
In quod missa leui nux cadat una manu.

Plures Ouidius attingit ludos. Primus est, cum rectæ nuces statuerentur, deinde certo ictu deijcerentur, aut digito pronæ decuterentur, aut tribus vna imponeretur, castellumque fieret, quod iactu nucum deijceretur, aut in tabulam decliuem, in qua multæ nuces essent, aliæ iactæ eas tangerent, quæ in tabula erant. Tum Δ *delta* littera pluribus nucibus compositis exprimeretur, quasi cælestæ sidus, & virga tangeretur, aut in vas cauum à longè nuces conijcerentur, quæ vel in cauum intrarent, vel deciderent, cum non intrassent. De illo castello è quatuor nucibus conflato Philo Iudæus in *Cosmopæa*: οἱ καυατίζοντες εἰσάδων τεῖα ἐν ἐπιπέδῳ προσδίδντες χάρυα ἐπιφέρειν ἐν γῆμα πυραμίδος ἀποφυνώντες. τὸ μὲν αὖ ἐν ἐπιπέδῳ νηπίοις τείγωνν ἴσα, μέχρι τεσσάρων, τὸ δὲ ἐπιτεδὸν τριτάτω μὲν ἀεθμοῖς, ἐν δὲ γῆματι πυραμίδα γυνὰ σέρρον ἢ δὲ σῶμα. Qui nucibus ludunt, solent in plano tribus compositis nucem unam imponere, faciuntque pyramidem. Triangulus igitur in plano puellulis stat usque ad ternarium, nux imposita

Lib. Vnic. Cap. I X. 19

*posita quaternarium numerum facit, sed inter figuras
pyramidem, quæ iam solidum est corpus. Pueri olim
nucẽs in sinu vestis gerebant, ludebantque; &
deprehenſi pœnas dabant. Martialis:*

Alea parua nucẽs, & non damnoſa videtur,

Sape tamen pueris abſtulit illa nates.

Horatius:

Postquam te talos, Aule, nucẽsque

Ferre sinu laxo vidi.

De Pila, & reticulo Romano.

C A P V T. I X.

DE pila consule Mercurialem *lib. de re Gymna-
stica*. Romanos autem pilas, vt nos hodie
reticulo excussisse docet Ouidius *lib. 3. metamo-
rphias,*

Reticuloque pila leues fundantur aperto,

Nec nisi quam tollis, vlla mouenda pila est.

Apud Romanos quatuor pilæ genera fuisse vul-
gatum est, follem vento tumentem, quo pueri
expulſim ludunt, apud Nonium. Propertius *lib. 3.*

Cum pila veloces fallit per brachia iactus.

Follis maior propriè dicitur pila. Secundò, Trigo-
nalis pila minor dicta est à figura, & situ luden-
tium, non quòd tribus angulis constaret. Caue-
bant, ne pila excideret. Martialis *lib. 12.*

Captabit tepidum leua, dextraque trigonem.

Tertiò, pila paganica, quæ pagis erat in vsu, maior
trigone, minor folle. Martialis *lib. 14.*

Hæc, quæ difficilis turget paganica pluma,

Folle minus laxa est, & minus arcta pila.

B b b 2

Quartò,

29. De Ludis veterum,

Quartò, Harpastum, pila parua è corio, dicta ex eo, quòd ludentes alter alteri pilam puluere aspersam raperet. Athenæo *parvius* est. Martialis lib. 7.

Non harpastu vagus puluerulenta rapit.

Clemens Alexandrinus lib. 3. *Padaγ. σφαίρου μίσην* vocat. Pila dicitur & *κάρπη*, vnde Hippocrati *κάρπηκομῆς*. De Græca pila mox agemus.

De Sphæromachia.

CAPVT X.

STatius in *Prefatione libri 4. Sylu. sphæromachia* Smeminit his verbis: Sed & sphæromachias spectamus, & pilæ lufio admittitur. Sphæra illa, seu pila vento plena manibus, pedibûsque impellebatur. Quum enim duæ factiones, seu partes essent in stadio, ab vna parte pila in medium mittebatur, accurrebant alterius factionis partiarij, & pilam manu, vel pede impellebant, vt trans fines, & limites aduersariorum eam iacerent. Interim pugnis, calcibus sibi ora contundebant, vt alij aliis pilam præriperent, quam iacerent. Vidi Florentiæ hunc ludum in latissima platea vsurpari. Seneca *epist. 80.* Spectaculum, quod omnes molestos ad sphæromachiam auocauit. Si corpus perducere ad hanc patientiam potest, qua & pugnos pariter, & calces non vnus hominis ferat. Infrà ex Polluce lufum non abfimilem referemus.

De

De Oscillatione.

C A P V T X I.

DE Oscillatione egimus lib. 1. de Theatro. Græci vocant αἰώρας. Virgil.

Oscilla ex alta suspendunt mollia quercu.

Æoræ erant pensiles iactationes quibus suspenso fune ex arbore homines se iactarent, ut Germanicus ad Aratum. Vidi pueros qui trabes longiores in utroque extremo duobus pedibus instructas transueras συνεισίδως collocarent, ita ut altera alteri imponeretur, & cum duo in extrema trabe se attollerent, & demitterent æoras imitarentur.

De Ocellatorum lusu.

C A P V T X I I.

OCellata dicuntur nuces quæ ocellorum præferunt rotunditatem. Varro, altera exorat patrem libram ocellatorum. Augustus talis ocellatis, nucibus ludebat cum pueris, apud Sueton.

De Chalcismo.

C A P V T X I I I.

Pollux lib. 9. cap. 7. ἐν χαλκισμῷ ὄρδον νόμισμα ἴσθαι συντόνας περὶ τὰς ἀποφάσεις ἀπὸ τοῦ πύλου. Phrynes lusio fuit. Chalcismus lusio est aleatoria quæ fit per contentam & violentam ærei

22. De Ludis veterum,

nummi vertiginem Is vincit qui nummum rectum digito gerit. Eustathius, ὁ χαλκισμὸς κυβερπικὴ παιδιὰ διὰ συντόνῃ σφαιροφίῃ χαλκῷ νομίσματα θρησκείῃ ὅπερ ὁ τῷ δακτύλῳ ὀρθῶς ἔχον ἐστί. Pollux, χαλκίζειν τὴν παιδιὰν πείθει, ἐν ᾗ νομίσματα ἡρπιάζον. Lib. 7. c. 24. Cap. 33.

De Omilla.

C A P V T X I V.

GRæcis ludus fuit haud infrequens, quem Pollux exponit lib. 9. cap. 7. Circulum vel humi, vel in mensa describebant, & ex spatio definito talum in circulum mittebant. Is vicerat, cuius talus in circulo mansisset. Ludus hic vocabatur εἰς ᾠμῶν, vel ὠμίλλα. quia de certo iactu inter ludentes certamen erant. Interdum in eo circulo coturnicem, ὀρνυῖα locabant, quam unus è ludentibus digito feriebat. Ea si iactui cedens extra circulum alas excussisset recalcitrans, addicebatur ei, qui eam digito percussisset, & domino victo adimebatur. Alius ludus fuit, cui nomen Tropæ. Talos, vel nuces, & ἀκύνες, glandes in scrobem iaciebant. Vincebat, qui miserat in scrobem; qui aberrarat, vincebatur.

Alter lusus dicitur Episcyrus, seu Ephebica, & promiscua, seu ὀπίσκον. Sunt duæ factiones, seu partes, singulæ ex pluribus lusoribus, qui lineam quamdam in medio constituunt, quæ Scyrus vocatur. Ab ea lineâ ambæ partes ex æquo distant, & in ea pilam ponunt. Tum verò duas alias lineas
à media

Lib. Vnic. Cap. XIV. 23.

à media linea ex æquo distantes hinc inde ducunt, ex quibus vtrunque ad mediam lineam currunt, vt pilam arripiant, & supra aliorum limites, & fines iaculentur. Certamen vtriusque factionis in eo est, vt pilam iactatam arripiant, & eousque in longum iaciant, donec supra limites, & vltimam lineam contrariæ partis eam transegerint. οἱς ἔργον ἦν ἀπορράξει τε τ' οὐαίρας περιγυῖν, καὶ ἀποβάλλειν ὡς αὖ οἱ ἔτερον τὸς ἑτέρους δὴ πῶς ἑτέραν χαμῶδι ἀπώσονται. Quibus id negotij est, vt pilam per aërem, aut humum expulsum arripiant, donec alterutri alios ad aliam usque lineam expulerint. Hoc genus ludi Florentiæ magna celebritate usurpari vidi.

Tertiò, pilæ ludo nomen est ἀπορράξις. In eo pilam oportuit directè in solum iactu allidere, vt alij exsiliientem in altum arriperent, & manu iterum allisam remitterent, & saltus pilæ varios, ac multiplices numerarent.

Quartus pilæ ludus fuit Vrania, quum vnus aliquis reclinans sese pilam in cælum proijcit, aliis verò cura est, vt affilientes, priusquam terram contingat, arripiant. Quod genus ludi apud Homerum in Phæacibus usurpatum volunt. Porro quando pilam ad murum mittunt, saltuum multitudo numeratur. Et victus quidem Asinus vocatur, & paret imperanti; victor verò Rex dicitur, & imperat quid sibi officij à victis exhiberi velit.

24. De Ludis veterum,

De Telia, seu Coturnicum pugna, seu Ortygopia.

C A P V T X V.

Diximus supra in ludo, qui dicitur ad Hamillam, seu certamen, coturnicem in medio circulo positam. Telia ludus fuit similis Artopolidi, seu fœminæ panes vendenti. In eo ludo plures circulos faciunt, in illisque coturnices statuunt, quas ad pugnam inter se stimulant. Coturnix, quæ victa circulo eiecitur, in quo locata fuerat, cedit domino coturnicis victricis. Vide Pollucem *lib. 9. cap. 7.*

De Basilinda, & Dielcystinda.

C A P V T X V I.

IN ludo, cui Basilindæ nomen fuit, vnus aliquis forte Rex siebât, iubebâtque quid agi vellet, cæteri parebant. In ludo Dielcystinda duæ sunt puerorum partes, alij aliò trahentes. Victoria penes eos, qui alios ad suas partes traxerint. Vide Pollucem *lib. 9. cap. 7.* In palæstris lusus hic frequens erat.

De Muinda, & Chutrinda.

C A P V T X V I I.

Vlgaris apud nos ludus est, cæci appellatione. Vnus aliquis clausis oculis ambulat, cæteri

cæteri suffugiunt, & laceſſunt ambulante[m]; quem-
cumque manu apprehenderit, eum in locum ſuum
ſubſtituit. Ita Græcis in Muinda vnus aliquis con-
niuens oculis, voces ſociorum obſeruat, & quem-
cumque ſuffugientium arripuerit, hunc conni-
uere cogit, & conniuentem caſu occultatos inue-
nire. Si tamen nomen eius, quem apprehenderit,
diuinarit. In Græco Pollucis error eſt, quem ita
reſtituit; αὐτὴν καὶ ταμύνει ἀναλίσσει, καὶ μύσαιτα κρυφθέν-
τας ἀνδρῶνται μίχρει φωράση, καὶ μύσαι αὐτὴν πρὸς περὶ πρὸς
περὶ πρὸς μαρτυροῦνται, ἵνα αὐτὴν πύχη. In Chytrinda
vnus aliquis in medio ponitur, ſederque olla,
ſeu chytra dictus. Alij circumeurrentes vellicant
eum, & laceſſunt, ac feriunt. Ipſe in orbem ſe ver-
tens, ſi quem apprehenderit, eum in locum ſuum
ſubſtituit. Eſtque interdum, vt quis capiti ollam
impoſitam ſiniſtra teneat manu, in circulo am-
bulans. Alij ipſum feriunt interrogantes, quis ol-
lam. Reſpondet ille: Ego Midas. Quemcumque
contigerit pede, hic pro eo cum olla circumit.
Vide Pollucem, Heſychium, & Suidam.

De Epōſtraciſmo.

C A P V T X V I I I.

IN Oſtraciſmi ludo teſtulam marinam in aquæ
ſuperficiem mittunt, numerantque quoties ſub-
ſilierit, priuſquam aqua mergeretur. Ex ſaltuum
enim, quos teſta dedit, multitudine iacenti victo-
ria adſcribitur. Pollux *lib. 9. cap. 7.* ὅταν αὖτε ὁ δα-
λαπτήριον καὶ τὸ ὕδατος ἐπιπλήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ, &c. Minutius

26. *De Ludis veterum,*

Felix in *Oëtanio* : Pueros videmus certatim gestientes, testarum in mare iaculationibus ludere. Is lusus est, testam teretem iactatione fluctuum lævigatam legere de littore. Eam testam plano situ digitis comprehensam inclinem, ipsum atque humilem, quantum potest irrotare, ut illud iaculum vel dorsum maris raderet, vel enataret, dum leni impetu labitur, vel summis fluctibus tonsis emicaret. Is se in pueris victorem ferebat, cuius testa & procurreret longius, & frequentius exsiliret.

De musca aenea.

C A P V T X I X.

IN ludo muscæ æneæ fascia pueri obligabant oculos, qui deinde clamabat : Æneam venabor muscam. Alij respondebant : Venaberis, sed non capies. Tum funiculis eum cædebant, donec aliquem apprehendisset. Vnde Pollux in *χαλκή μυῖα*, lib. 9. cap. 7. & Hesychium in voce *μῦνδα*. Si quis oculis clausis alios quærens aperuisset oculos, ne diu erraret, *παλιν κατὰμύει*, rursus claudere oculos, & conuiuere cogitur.

De Ludo ἐν κοτύλῃ.

C A P V T X X.

EVstathius ad *Iliad.* 10. *κοτύλη τὸ κοῖλον τὸ χειρὸς.* *Coryle est vola, seu cauium manus.* Vnus aliquis manus post terga retorquebat, & digitos digitis impli

Lib. Vnic. Cap. XXI. &c. 27.

implicabat. Alius quispiam in cauum manuum eius genua indebat, & ita dorso insidebat, & caput, vel ceruices, aut oculos ferentis manu amplectebatur, vt firmius dorso eius hæreret, ne decideret. quum descenderat, idem qui prius ferebatur, alium dorso exceptum eodem modo circumferebat, vt ait Eustathius *ad lib. 5. Iliadis*. Vide Pollucem *lib. 9. cap. 7.*

De Acinetinda.

C A P V T X X I.

Idem Pollux meminit ludi Acinetindæ, quum certarent inter se quis diutius sine motu in vestigio permaneret.

De Apodidrafcinda.

C A P V T X X I I.

DE hoc ludo Pollux, quidam in medio sedet clausis oculis, aut ab altero compressis. alij diffugiunt, ad quos ille inquirendos cum surrexerit, hi certatim locum eius occupant.

De Ascoliasmo.

C A P V T X X I I I.

A pud Pollucem Ascoliasmus fuit quum vno pede sublato, altero solo saltarent. qui plures

28. *De Ludis veterum,*

res saltus, ac longiores fecisset is vincebat. Interdum is qui vno pede saltabat, alios utroque fugientes insequabatur, donec aliquem ex iis assecutus esset. Interdum insiliebant in vtram vinctum vino plenum per Dionysia, idque vno pede, ut cum cecidissent, risui essent, ait Eustath. *ad lib. 10. Odyss.*

De Ostracinda.

C A P V T X X I V.

POLLUX *lib. 9. cap. 7.* Ostracinda est cum pueri in medio lineam trahentes, & in duas partes diuisi, altera pars stans id quod erat extra testam sibi vindicabat, altera, quod intus, quum vnus aliquis testam in lineam iecisset, pars superior & victrix victos fugientes insequabatur. Qui fugiens captus erat dicebatur Asinus, qui iacit testam dicit, nox aut dies. Nam pars interior pice oblinitur, pars exterior dicta alba. Vocatur & hic ludus *ἰσπᾶν τετραγών, testa conuersio*, de quo Plato in *Phaedro*. Asinus sedere, & ludo abstinere cogitur. Eustathius *ad lib. 5. Iliad.* Duos tantum pueros ponit, qui testam iacerent in lineam in medio ductam. Plato comicus ait alios pueros ex altera parte, alios ex altera stetisse, testa ex vna parte alba, ex altera nigra erat. Si pars testæ alba cecidisset, fugiebant nigri, sequebantur albi.

Hippas.

Hippas.

C A P V T . . . X X V .

A pud Hefychium Hippas lusus fuit, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τοῦ ὄμων πελάδωι καθίζον, quum alter alterius pueri dorso insidens, ut equo vehitur.

De Monobolo.

C A P V T . . . X X V I .

Iustinianus *Cod. de Aleatorib. l. 3.* plures ludos commemorat : Monobolon, Contomonobolum, Quintanum Contacem sine fibula, Perichyten, & Hippicen, quibus sine dolo & machinationibus uti permittimus. Photius *Nomocanonis cap. 29.* μόνον ὃ παίζειν ἐξέσσι μονόβολον. Hoc Photius sumpsit ex *l. 1. C. de Aleatorib.* ubi hæc verba habentur. Duntaxat autem ludere liceat Monobolon. Balsamon ad Photium Monobolum esse ait ἀρόμεν, seu cursum.

De Imanteligmo.

C A P V T . . . X X V I I .

Imanteligmus, ut est apud Pollucem, est duplicis lori implicata more labyrinthi circumuolutio, καὶ ὅς ἐστι καὶ ἐν τυμπίπαιον, ἢ σπάρκας τοῦτο, per quam oportuit, baculo inserto complicationem tangere, & solvere. Si enim non soluto loto, paxillus loto circumpli

cumPLICATUS esset, vincebatur is qui paxillum inseruerat. Debuit igitur qui paxillum inferebat ita eum inserere, vt inferendo duplex lorum solueret, ne paxillus circumPLICARETUR. Quod Gualterus Pollucis interpres non explicat. Meursius ita ludum interpretatur. Duplex lorum inter se circumuoluebant, cui inserto paxillo, nisi is soluto loro obuolutus eo esset, is qui inseruisset vincebatur. Imò, nisi soluto loro paxillus euolutus, & explicatus esset illa complicatione, is qui inseruerat vincebatur. Verba Græca sic habent *lib. 9. cap. 7.* ὁ δὲ ἱμαντελιγμός διπλὺ ἱμάνησιν λαβὼν θώδης τίς ἐστι φερεσθῆ, καὶ ὥς ἴδει καθύντα πατήριον τὸ διπλὸν τυχεῖν. εἰ γὰρ μὴ λυθῇσιν, ἱμάντες ἀληπτοὶ τῶν ἱμάντων τῶν πατήριον, ἤπλητο ὁ καθεὶς. πατήριον, interpretor clauum, vel pessulum ligneum, qui indebatur vt solueret complicationem. Eustathius *ad ξ. Iliad.* rem non explicat. Imanteligmus, inquit, erat duplicis lori flexuosa quædam inuolutio, διπλὺ ἱμάνησιν σκολιάς εἰλησας.

De equitando in arundine.

C A P V T X X V I I I.

HVius ludi meminit Horatius *lib. 2. Satyr. 3.*
Ludere par impar, equitare in arundine longa.
 Quod hodiè que faciunt puelli. Valerius Maximus *lib. 8. cap. 8.* Socrates non erubuit tunc, cùm interposita arundine cruribus suis cum paruulis filiis ludens ab Alcibiade visus est. Plutarchus in *Apophthegm. Lacon. de Agesilao*, ὅτι μικροῖς τοῖς παιδίοις

Lib.Vnic. Cap.XXIX. &c. 31.

ἡ παιδοῖς ἡγάμων ὁτι βέλκων ὥστε ἵππον οἰκοὶ συνίπαιζε,
quia colludebat cum filiis, arundinem quasi equum in-
scendens. Alianus dixit, ἡγάμων πελκαίνοντα ἵππῳ δειν,
lib.12. var. cap.15.

De Casulis extruendis.

C A P V T X X I X.

HOratius *ibidem* alios puerorum ludos attin-
git:

Ædificare casas, plostello adiungere mures.

Tibullus lib.2.eleg.1.

Turbæque vernarum satiri bona signa coloni
Ludet, & ex virgis extruere arte casas.

De Speculo Pythagoræ, seu Pythago.

C A P V T X X X.

SVidas *in verbo* δεηλὸν γὰρ. Pythagus est lusus
per speculum. Luna plena, & orbiculata si
quis speculum sanguine inscribat, & exaret quæ
voluerit, cum alium monuerit, ut stet pone se,
ostendit ad Lunam literas. Et ille, qui prope est,
intendens oculos εἰς τὸ σκευὸς κύκλον, *in circulum*
Lunæ, leget omnia, quæ scripta sunt in speculo.

De Rathapygismo.

C A P V T X X X I.

RAthapygismus fuit, cum per ludi lasciviam
obliquo pede, vel plano, vel etiam manu
nates

nates alicuius percuterent. Quod hodièque feruatur inter milites, quorum nates, si deliquerint, galea feriuntur. Hesychius *in voce παδωνίζειν*. Eustathius *ad Odyss. 8. Aristophan. Scholiastes in Equitibus*. Milites Romani præbebant suram vite feriendam Centurioni. Tacitus 1. *Annal.*

De Ludo Athenis in balneo Academia.

C A P V T X X X I I .

EXplicatur à Gregorio Nazianzeno *in vita S. Basilij*: Qui recens Athenas studiorum causa venerat, ab iis, qui priores eum occupassent, hospitio excipiebatur, deinde ab aliis variè exagitabatur, tum per forum cum ingenti pompa ad balneum Academiae trahebatur, binis omnibus, æquo spatio distantibus ante eum incedentibus. Cum propius accessissent, fores cum horrendo clamore pulsabant, ut adolescentem terrent, & fiduciam eius experirentur, foribus apertis introductum in numerum suum cooptabant. Ante hoc tentamentum non licuit, ut Photius scribit *in Excerptis*, nisi pallium Sophistarum sententia ei adiudicaretur. Dabatur ætate Basilij in balneo, postquam lauisset, ab antistibus scholarum. Sed sumptus splendidos faciebat in eos, à quibus pallium accepisset. Olympiodorus vocat eos *οἱ τῆς ᾠδῆς διδασκάλων νεώτατοι*, *adolescentes scholasticos*. Vide Theodorum Prodromon *in Tetrastichis*, & Eunapium *in Proæresia*.

ἡμεῖς δὲ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντες ἔχοντες.

ἡμεῖς δὲ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντες ἔχοντες.

20712

De

De Cindalismo.

C A P V T X X X I I I .

Pollux *lib. 9. cap. 7.* Cindalum vocant paxillum, quem vnus aliquis defigebat in terra humida, & madida, mox defixi paxilli caput alio paxillo feriebat, expellebátque. Is Hesychio dicitur *κινδαλοπλάκτης*, seu *πασσαλίστης*. Apud Eustathium *ad Iliad.* e. pro *κινδαλοπλάτης*, lego *κινδαλοπλάκτης*. Meursius *κινδαλοπλάκτης*.

De Scaria, seu Scintharismo.

C A P V T X X X I V .

Pollux *ibidem* : Scintarismus est, cum medio manus digito pollici submisso nasum alicuius ferimus. *σινθαρίζειν* est talitro ludere. Hesychio dicitur *σκαρία*, *σκαρίζειν*. Eustathius *ad Iliad.* λ.

De Streptinda.

C A P V T X X X V .

Pollux *ibidem* : In hoc lusu testulam, aut numisma iacens, alio desuper iniecto conuertebant.

De Schænophilinda.

CAPVT XXXVI.

Pollux *ibidem* : Confidunt in orbem , vnus ex eo numero funem clàm à tergo alicuius deponit , qui , id si non animaduertit , vapulat circumcurrens confidentes ; si animaduertit , eum , qui deposuit , circumagitans verberat.

De Colabismo.

CAPVT XXXVII.

Pollux *ibidem* : Vnus aliquis manibus planis sibi ipse oculos comprimit , alius eum percutit , & rogat , vtrùm eum percusserit. Hoc lusu Iudæi Christo Domino , qua nocte captus est , illuserunt apud Caipham , cùm ei oculos fascia obuelassent , & alapis genas eius caderent. Ludus vulgò dicitur *Cappisfolet*.

De Cottabo.

CAPVT XXXVIII.

Cottabi varia genera in conuiujs fuisse. Hoc tantùm pono ex Suida. Virga longa in terram defixa est , ac super eam altera , quæ vtrinque agitatur vt in statera. Ex hac lances duæ appensæ , sub quibus crateres duo aqua pleni , sub aqua statua ænea erat Manes dicta. Qui volunt cattabum ludere,

Lib. Vnic. Cap. XXXIX. 35

ludere, phialam vino plenam habent, & longiùs abſiſtentes inter ſe certant. Quod vini ex epota illa ſupereſt, id in lancem mittunt, vt repleta grauis fiat, inclinétque, & caput allidat ſtatuae ſub aqua latentis, atque ita ſonum edat. Qui ita iacit, vt ne gutta quidem in terram cadat, maiorémque è iactu ſonum edat, vincit. Vide Athenæum *lib. 11. & 15.* Tzetzem *chiliade 6. cap. 65.* & Pollucem *lib. 6. cap. 19.*

De Contomonobolo.

C A P V T . . . X X X I X .

Contomonobolum, *leg. 1. Cod. de aleatoribus,* & *leg. 3. est πίνδνα, vt vult Balsamon.* Exiſti- mem eos conto innixos foſſas, aut riuos tranſi- liiſſe, quod hodiéque fit. Ibidem Hippice eſt luſus equeſtris. Eadem *lege 3.* permittitur Quintanus Contax ſine fibula, *χωρίς τῆς πόντης.* Balsamon *ad tit. 13. Nomocanonis,* ait fuiſſe iaculationem *ἀντὶ πόντης, ἢ τοῦ σιδῆρου, ſine fibula, ferro, vel cuſpide;* dictam à Quinto quodam milite. Habemus ho- die in Gallia cuiſmodi ludos, qui fiunt vel decur- ſione nauigiorum in fluuiis cum lancea, & conto, ita vt ſcopus aliquis percutiatur, vbi percutientes ſæpe in fluuium deuoluuntur. Dicitur *Courir la Quintaine.* Aut vt in Italia equites decurrentes, haſta inermi, & pura ſtipitem armatum feriunt, quem Itali vocant *il Faquino.* Meminit huius ludi Robertus Monachus *hiſtoria Hieroſolymitan. lib. 5.* Terræ infixis ſudibus ſcuta apponuntur, quibus

36. *De Ludis veterum,*

in crastinum quintanæ ludus scilicet equestris exerceretur. Igitur ad sudes humi fixas scuta suspendebantur, vt discerent equites aduersis hastis cum hoste concurrere, & clypeos hostium ferire, vel traijcere. Sumptum id à militibus, qui Romæ in campo Martio ad palum exercebantur, de quibus Iuuenalis :

— *quis nescit palaria campi?*

Quid sit Contopæctes, Synodo VI. in *Trullo*, can. 51. ignoratur. Eadem l. 3. mentio fit *περιχύτης*, quam Balsamon tit. 13. cap. 29. *Nomocan.* interpretatur *πάλω*. Perichyte est lucta, vel quia ipsi luctantes circum seiplos funduntur; vel quia se in terram fundunt, & sternunt; vel quia se manibus, & brachiis circumfundunt; vel quia oleo inuncti in arena se versant, ne membra lubrica sint. Statius :

*Postquam oleo gausa cuius procedit, uterque
Procurfu in medium, atque hausta versatur arena.*

De Aphentinda.

C A P V T X L.

A Pud Pollucem, Aphentinda lusus fuit, in quo qui mittebat testam in circulum, ita iactum moderari oportuit, vt testa intra circulum consisteret. Hodicque iuuenes eo ludo nummos argenteos in circulum, vel vnum aliquem laterem pauimenti mittunt. Si nummus in circulo, vel latere non steterit, perit iacenti. Idem fiebat talo, vel nuce in eo ludo, qui dicitur *ἀμύλλα*, vel

Lib. Vnic. Cap. XLI. εἴς 37

vel εἰς ἄμυλλαν. Suidas, ἄμυλλα παιδίᾳ τις ἐν ἣ ὁ εἰς
τὸ κύκλον βαλὼν κάρυον ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. Idem scri-
bit Hesychius. Meursius apud Pollucem legit
ἄμυλλαν. Non ausim damnare ἄμυλλαν, quia ex ea
voce ἄμυλλα conflata videtur.

De Chelichelone.

C A P V T X L I.

A Pud Pollucem, Chelichelone est lusio vir-
ginum similis chytræ, seu ollæ; vna aliqua
sedens in medio vocatur Chelone, seu testudo,
aliæ circumcurrentes rogant: Chelichelone, quid
facis in medio? Respondet: Lanam texo, & tra-
mam Milesiam. Aliæ iterum rogant: Nepos autem
tuus quo fato periit? Respondet: Ex equo in
mare album salit. Eadem penè habet Eustathius
ad Odyss. φ. ait tamen τὸ χέλι esse περιπατικὸν παρὰ
χέλυον τῇ χελώνῃ, imperatium, quod testudini
acclamabatur.

De Phryginda.

C A P V T X L I I.

A Pud Pollucem lib. 9. cap. 7. Testulas læues
(Gualtherus interpretatur contritas, ὅσας αἰ-
τῆς λείων) sinistræ manus digitis interponentes,
testulas dextra manu secundum numerum fe-
riunt.

Basilinda.

CAPVT XLIII.

Hodie apud nos pueri regem sorte eligunt cui parent. Ira Cyrus Rex electus in nobiles pueros virgis animaduertit apud Iustinum. Vide Pollucem *lib. 9. c. 7.* Suidam, & Hesychium. S. Chrysost. *de utilit. lect. scr.* vocat παιζεν ἀρχάς, ludere magistratus. Dio Chrysost. *orat. 4.* de regno, παιζεν βασιλία. Romæ regem in conuiujs sorte elegisse vulgatum est. Item pueros inter ludendum sibi regem posuisse docet Horatius. Hodie apud nos sexta Ianuarij fit rex fabæ, qui verè conuiuij rex est, sed rex fabæ dicitur, quia faba in placenta inclusa sorte in eum incidit. Horatij verba sic habent,

At pueri ludentes rex eris aiunt,

Si rectè faxis.

Roscia dic sodes melior lex, an puerorum

Nania, qua regnum rectè facientibus offert.

Plato in *Theateto*, ὁ μὲν ἀμαρτῶν, καὶ ὅς αὖ ἀεὶ ἀμαρτάνη κατεδείκται, ὡς αὖτε φασὶν οἱ παῖδες σπαιρίζοντες, ὅνθ' ὅς δ' αὖ περὶ τὴν ἀναμάρτητον βασιλεύσει ἡμεῖς, καὶ ἐπὶ τὰς ὅπ' αὖ βέλῃ. Qui peccauit, & qui semper peccauerit sedebit asinus, ut aiunt pueri pila ludentes; qui verò non peccando superior fuerit rex erit noster, & quicquid volet imperabit. Pollux *lib. 9. cap. 7.* Basilinda est quum sorte rex captus iubet quod fieri oportet, qui sorte minister est & famulus imperata peragit, & vndique in eo, & vbique laborat.

Elcistinda.

Elcistinda.

C A P V T X L I V.

EUſtathius *ad lib.Iliad. 9. δοκὸς αἰδρουμένης ἵατο*, Trabs figebatur viri magnitudine in medio perforata per quam funis traiciebatur, quo ſuſpenſi vtrunque duo iuuenes, alter alterum trahere ſatagebant, dorſumque inter ſe obuertebant. Qui vim faciebat, & alterum ad trabis verticem attollebat, victor erat. Pollux *lib.9.cap.7.* id vocant Scaperdam trahere. Interdum aliqui terga inuicem præbentes trahunt vno alligati vinculo. Id fiebat Dionyſiorum feſto, ait Heſychius. In eo, quia erat labor multus trahentibus, factum eſt vt omnia difficilia dicerentur Scaperda, aiunt Euſtathius, & Heſychius.

De plauſu ad Solem.

C A P V T X L V.

APud Pollucem *lib.9.cap.7.* Si Sol nube tegetur, pueri manibus comploſis exclamabant: ἔξεχ' ὦ φίλε ἥλιε, *Exere caput, amice Sol.* Vide Suidam, & Euſtathium *ad Iliad. 1.*

De Cubefinda.

C A P V T X L V I.

APud Heſychium, Cubefinda fuit luſus, quo alius alium in dorſo ferebat. Apud Pollu-

40. *De Ludis veterum,*

cem *lib. 9. cap. 7.* dicitur & Hippas, quia alij aliorum dorso inequitabant. Hic ludus apud nos frequens.

De Ephedrismo.

C A P V T XLVII.

A pud Pollucem *lib. 9. c. 7.* Lapidem erigentes, ad illum eminens pilis iaculantur, aut lapidibus. Qui lapidem non prosternit, prosternentem baiulat, compressis ab eo oculis, donec recta ad lapidem perueniat, quem *διόρυ*, seu diremptorem vocant. Qui dorso fertur, dicitur *ἰφεδρῆς*. Vide Hesychium in *ἰφεδρῆς*. Putat eundem lusum esse cum *ἐκ κοίτης*, de qua alibi dicimus.

De Pentalithis.

C A P V T XLVIII.

Pollux *ibidem*: Quinque calculi, vel lapilli, vel tali sursum iaciuntur, ut manu conuersa ea, quae projecta sunt, in posteriorem manus partem recipiantur. Si non omnia potest ita recipere, ea saltem, quae nouit, & in manu iacent, digitis denuo recipiat. Dicuntur *πενταλίθιοι*. Apud nos ita puellae globulos vitreos in altum iaciunt, & manu recipiunt, ne vnquam globi mensam, aut terram attingant. Est lusum mulierum.

De

De Eolocrasia.

C A P V T X L I X.

SVidas ait moris fuisse, vt iuuenes vnà cœnantes peruigilio certarent. Et qui somno conſopiti eſſent, in hos mixturam pridianæ cœnæ effunderent. *ιωλοκρασία τὸ χθρὸν βρῶμα*, *pridiana cœna*. Hefychius, *χθρὸν μέθυ*, *heſterna ebrietas*. Vide Euſtathium *ad Odyſſ. β.* & Tzetzen *Chiliade 6. cap. 85.*

De Platagonio.

C A P V T L.

Pollux *lib. 9. cap. 7.* Platagonium amatores, aut amicæ ludebant. Sic autem & crepitaculum vocatur, & ſiſtrum, quo ſopiant nutrices cum voluptate pueros ægrè dormientes. Sed & papaueris, & telephylli folia primis duobus ſiniſtræ manus digitis in circulum flexis imponentes, & vola alterius manu percutientes, ſi folium hoc ictu ruptum clarè ſonaret, eos, quos amabant, ſui meminſſe putabant. Vide Scholiaſten Theocriti *ad Idyll. 3.* Addit Pollux, Liliū duplex exiſtens, & vacuum interiùs inflantes, ita vt ſpiritu repletur, ad fr̄ntem allidentes diſrumpebant, & ex ſono, an redamarentur, iudicabant. Quin & maiorum ſemen, quod malis intùs ſummis ineſt, primis dextræ digitis humidum adhuc exiſtens, & lubricum comprimentes, ſi in altum exſiliret, hoc

C c c 5 iudica

42. *De Ludis veterum,*

iudicabant amicarum benevolentiam, veluti & stillarum sonitu, si reliquæ potius cottabifantium sonarent.

De Equestribus ligneis.

C A P V T L I.

PHorius in *Nomocanone* cap. 13. ait eos ludos lege prohibitos, quia in iis esset aliquid alex. Vbi Balsamon ἰππικὰ ξύλινα, *equestria lignea*, fuisse ait fabricam ligneam per scalas ligneas altè structam, & obliquè, διὰ κλιμάκων λοξοειδῶς ἀνυψωμένων, *per scalas obliquè exaltatas*, variè in medio perforatam. In scalarum fastigio quatuor globulos discoloros deponebant, quos mittebant deorsum per declive. Primus globulus, qui ex ultimo foramine exiret, victorem faciebat eum, qui globum miserat, aut qui globum illum sortitus erat. Verba Græca, quia difficilia sunt, adscribam: ἰππικὰ ξύλινα, ἢ σὺν τοῦ ξυλίνου πηχτασπλάσμα διὰ κλιμάκων λοξοειδῶς ἀνυψωμένων ἔχουσιν διὰ μέσου ὅπως διαφορές. εἰ δὲ σιωπῇ κίζοντες ὅτι τῶ τοῦτο παιχνίδι, βάλλει πένταρας ἑπταβάφεις ἀνωθεν τῆς κλιμάκων πηδέμενοι πρὸς τὸ χεῖρ ἅπαντες ἀπολύουσι, καὶ ὁ πρῶτος ἀπὸ τῆς βάλλων ἐξερχόμενος διὰ τῆς ὁπῶν ἐκ τῆ τελειότητος ὅπως πῶς νικῶσαν δίδωσι ἔχοντι αὐτόν. Sint igitur quatuor collusores, inter quos conuenerit, vt hoc ludant ludō, sint quatuor globi, viridis vnus, rubeus alter, albus tertius, niger quartus; sibi quisque suum assumat, aut sortiatur, tum quisqueumat globulum, in fastigio fabricæ huius collocet, & inde mittat deorsum per decliues scalas in medio variis foraminibus

minibus perforatas. Is victor erit, cuius globulus per vltimum foramen scalæ in medio foratæ variis foraminibus, primus exierit. Verbum *συνδράζειν* ostendit id inter eos conuenisse. Verbum *ἀπολύνειν* indicat eos è fastigio fabricæ per pronum globulos misisse. Verba *ἕχοντι αὐτὸν*, sibi quemque ex collusoribus vnum è globulis assignasse, aut sortitum esse. Est apud nos hodie lusus dictus Foramen Domnæ, isti aliqua ex parte similis. Est enim fabrica quædam duodecim foraminibus forata, in quæ mittunt suos globulos collusores. Interpres Balsamonis sententiam non est assequutus.

De Melolonte.

C A P V T L I I.

FRequens hic ludus est in Italia. Pollux *lib. 9. cap. 7.* Melolonthe volucris est. Pueri lino alligantes in ærem emittunt, & quum volunt, filum retrahunt. Avis volans sinuosè filum implicat. Ea avis dicitur galleruca. Linum, quo alligabant, erat trium cubitorum, vt docet Eustathius. Vide Scholiasten Aristophanis *in nubibus*.

De Tropa.

C A P V T L I I I.

Pollux *ibidem* : Mittunt talos in foueam, aut glandes, quæ de industria ad eam rem parata est. Apud Hesychium *in Tropa* vertunt talos in aliam partem.

De

De Trygodiphesi.

C A P V T L I V.

Pollux *ibidem*: Si quid in catinum fæce plenum immerſum ſit, vnus aliquis reductis poſt tergum manibus, os in fæcem immergit, & ore extrahit quod in fæce latebat; itaque ore fæce oblito riſum mouet.

De Pyrricha.

C A P V T L V.

Seruius *ad Æneid. 5.* Luſus, quem vulgò Pyrricham appellant, Troia vocatur. Pueri galeati belli ſimulacra cient. Eſt & armata ſaltatio, de qua nos in Theatro.

De Chytrinda.

C A P V T L V I.

Pollux *lib. 9. cap. 7.* In hoc ludo aliquis in medio conſidet, Chytra dictus, id eſt, olla, quem alij vellunt, aut circumtrahunt, aut etiam verberant circumcurrentes. Qui autem ab ipſo conuerſo comprehenſus fuerit, eius loco reſidet. Fit interdum, vt quis capiti ollam impositam ſiniſtra teneat manu in circulo ambulans. Alij ipſum feriunt, interrogantes: Quis ollam? Et is reſpondet: Ego Midas. At quemcumque contigerit pede,

pede, hic pro eo cum olla circumit. Vide Hesychium, & Suidam.

De Ephetinda.

CAPVT LVII.

Ephetinda est minoris pilæ ludus à rapiendo harpasto dictus. Athenæus lib. 1. ubi lego, διὰ τῆ μικρῆ σφαίρω, ὅ ἐκ τῆ ἀρπάζειν ὀνομάζει. Harpastum Romæ dictum. Pollux *ibidem* Phennidem vocat, quam ait vocari ab inuentore ludi, aut à φενακίζειν, à *decipiendo*; quia quum alteri pilam ostenderint, ad alterum mittunt, & decipiunt. Meursius legit φαινίδα, quòd ita vocetur ab Eustathio *ad Odyss.* 3. Si tamen dicitur à φενακίζειν, vt *ibidem* vult Eustathius, melius vocatur φεννίδα. Subiungit: Phæninda missionem habuit ἰφίστην, & fugam. Athenæus lib. 1. Pheninda ἀπὸ τῆ ἰφίστης ἢ σφαλεζόντων, quòd pila ludentes eam mitterent. Inuentor eius fuit Phænestius pædorriba. Pheninda igitur quasi φενακίδα. Casaubonus legit Ephetinda ab ἰφίστης. In Etymologico vocatur φεννὶς, & inuentor φεννιστῆς. Phenindam vult dici quasi φενακίδα, *deceptricem*. Athenæus lib. 1. Harpastum dici vult φαινίδα. Idem Etymologicum, ἰφεπνίδα, lusus deceptor, & φενακικός. Cratinus Ephetindam primus vocauit à missione, ἀπὸ τῆ ἰφίστης.

De Alea.

CAPVT LVIII.

Alea propriè dicitur de talis, tessleris, calculis, & omnibus fortuitis, quæ vetita *ff. de aleatoribus*, *Cod. de Religiosis, & sumptibus funerum*, l. ult. *Authent. interdicimus. Cod. de sacrosanct. Eccles.* apud Cyprianum *lib. de aleatorib.* Tali dicuntur à Græcis Astragali, quia fiunt è talis animantium. Talo sunt quatuor anguli inflexi, latera sex inæqualia. Talus ipse ex vna parte sinuatus est, altera pronus, seu planus, & concavus. Ei nulla facies plana perfectè, in latera minus lata si cadat, stat; sed minus stabilis est, quàm si in latiores duas superficies caderet, suppûsque, aut planus fieret. Gellius *lib. 1. cap. 20.* Talus quatuor tantùm partes habet, quibus insistat, cùm ab utroque longitudinis extremo rotundetur. Talus igitur non ferè cadit nisi duobus modis, vel in eam faciem è duabus, quas habet latiores, quæ caua est, vel in oppositam, quæ eminet, & protuberat. Aristoteles *lib. 2. cap. 1. de animal.* Omnia, inquit, talum habentia in posterioribus cruribus, eum habent erectum in suffragine, ἐν τῇ χαμπῇ, τὸ μὲν πρᾶν ἐξω, τὸ δὲ ὑπὸν εἶσω, καὶ τὰ μὲν κῶα ἐντὸς ἰσραμύδια πρὸς ἄλλα, τὰ δὲ χῆα καλύμνα ἐξω, καὶ τὰς καρὰς αὖω. Quod est pronum, foris est; quod est supinum, intus, id est, suprum. Ita ut coa, & felicia intus ex aduerso sibi opposita sint, chia, & infauستا foris sint, cornua sint suprâ. Isidorus *lib. 18.* & Papias in *Vocabulario*, pessimè existimant trionem esse suprum, quaternionem esse pronum, seu planum.

Lib. Vnic. Cap. LVIII. 47

planum. Talis ipse casus fuit pro punctis numerorum, quia ipsis sua figura fuit. Tesserae autem sex lateribus constabant, & punctis notabantur, ut nostrates tali. Gellius *lib. 1. cap. 20.* Talus cubus non est, tessera est. Cubus enim figura est ex omni latere quadrata. Tessera sex lateribus constat. Tesserarum, seu κύβων πέντες ἐξ ἰσομαδῶν κατ' ἀντίθεσιν συγκατέθεται, numeros habuere sic dispositos, ut qui in oppositis duobus lateribus essent iuncti, semper efficerent septem: opponebatur enim vnio senioni, trio quatrioni, binio quinioni, ἀντίκειτο γὰρ μονὰς καὶ ἑξὰς, τετὰς καὶ πεντάς, δυὰς καὶ πιντάς. In talis binio, & quinio non erant, ait Eustathius. In talis igitur quatuor erant latera, & situs, casusque, nominibus canis, vulturij, & plani iactuum infelicium, Veneris, Basilici, suppi felicium. Artemidorus *de tesseris lib. 3. cap. 1.* οἱ κύβοι ἀεὶ θυὼν ἀντίχουσι, καὶ ψήφοι, λέγονται, tessera numeros habent, & calculi vocantur. Tesserae, quouis modo cadat, situs firmus est, quia plana est, & non caua. Talorum iactus sunt, Cus, suppus, Venus, Basilicus, felices, Chius, planus, canis, vulturius, infelices. Si pluribus talis luderent, canis, seu monas fuit, quando vno vultu tali omnes caderent, ut infra ostendemus. In talis binio, ternio, seu trio, quaternio non fuere. Soli senio, id est, Venus, & vnio, id est, canis, fuere. Venus, si diuerso omnes vultu; canis, si vno omnes tali vultu caderent. Suppus tamen ὑπὲρ fuit felicior plano, seu ἀπὸ πρὸς pronos. Si vnico talo luderent, senio felix fuit, vnio damnosus. Si pluribus, canis fuit, si omnes eodem vultu caderent. Apud Ammianum Marcellinum *lib. 28.* Aleatores tesserarum dicti. Tali sub Heroibus fuere minus

48. *De Ludis veterum,*

minus infames tesseriis. De talis, & tesseriis quæ ratio veterum fuerit, recentiores non satis explicant, quia Græcum morem cum Romano confundunt. Rem duobus verbis expediam, ut nemo in posterum dubitet. Eamdem ludi rationem, quæ apud nos hodièque viget, tenuere, quæ triplex fuit. Aut enim in tabula lufere, in qua duodecim lineæ, triginta calculi, ut calculos ad iactum tesserarum ponerent. Apud nos hodie duodecim lineæ, vigintiquatuor calculi, vocamus maiorem Triētacum. Originem rei ad Palamedem refert Iacius Porphyrogenneta in *Paralipomenis Homeri*, παλαμίδης πρὸς τὸ τετλίξιν, ἦτοι κυβάειν ἐξ ἄρχης, ἐν ᾧ ἐπὶ κοκκίων τὴν κίνησιν ᾧ ἐν ἑρατῇ πλανητῇ. ᾧ καὶ μεινύειν πύχλω, ὡς φασὶν, ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ λύπας, καὶ ὀρίσασθαι τὴν τετλίξιν, ἦτοι τὴν πέντα παγνύειν τὴν γῆιν κόσμον, τὴν δὲ δώδεκα χόσους, ἦτοι χαρακώματα, τὴν ζωδιακὸν αἰθρῶν. *Palamedes primus ludere latrunculis, & tesseriis in abaco, seu tabula inuenit, septem granulis motum erronum celi, qui fato, ut aiunt, nobis gaudia, & dolores innehunt, & tabulam, in qua ludicrum exerceitur, terrarum orbem esse definivit, & duodecim capfos, seu sedes, ac lineas, & septia, in quibus calculi disponuntur, Zodiacum esse dixit.* Romani postea calculos cum tesseriis coniunxerunt. Qui ludus dicitur *Triētac*. Ausonius de tabula, seu abacio :

Vidimus & quondam tabula certamine longo

Omnes qui fuerant enumerasse bolos.

Quisque collusor quindecim calculos mouebat ad iactum tesserae. Quintilianus *Instituti. lib. 1 c. 2.* An verò Scæuola in lusu duodecim scriptorum (nam idem est cum tabula) cum prior calculum
promo

Lib. Vnic. Cap. LVIII. 49.

promouisset, essetque victus, dum rus tendit, repetito totius certaminis ordine, quo datq̃ errasset recordatus, ad eum rediit qui cum luserat, isque ita factum esse confessus est. Potuit fuisse ludus hic calculorum qui dicitur Scakia. Cum autem Græci, & Romani talos ac tesseras habuerint, iactus, seu holi apud Græcos triginta quinque fuisse, plura iactuum nomina, quia pluribus talis vsi, quattuor, ut plarumque sed tesseris tribus tantum, aut duabus. Nomina iactuum Græcanicorum alibi ascribemus. Romani iactus pauciores habuerunt, infelices canem in tesseris, qui vnio, vulturūque dicitur, *ὄνυξ*, *κύων*, *μύωνας*, punctum, *ὀφθαλμός*, unde Latinis vnus, in talis Chlus, & planus infelices, Vennus, qui idem est basilicus, senio, cons item, & suppus felices. Apud Græcos, & Romanos præter tabulæ ludum de qua supra egimus, fuisse duos præcipui talorum, & tesserarum ludi, qui hodieque apud nos publico malo vigent. Prima Plistolindā, de qua Pollux *lib. 9. cap. 7.* in qua qui plura iacit vincit. Numerantur enim puncta in singulis iactibus, quum luditur ad punctum. Apud Græcos qui tres seniones iecit, *τρεῖς ἡξ*, *ter sex*, semper victor est, qui tres cubos, tria puncta, tres canes, *τρεῖς μυῖνδας*, *tres vniones*, tres asses, ut Galli loquuntur, semper vincebatur olim, hodie apud nos vincit, nisi aduersarius iaciat tres biniones, tres triones, tres quatriones, quiniones, aut seniones. Apud Romanos, & Græcos ætate Luciani qui Venerem iecerat, cum nullus talus eodem vultu consisteret, vincebat. Vulgo ludus ille in quo maior numerus vincit, indigeratur, *ῥαστὴ*, quasi *ῥάως ἀφαιλὼν*, facile omnia auferens numerus. Alter ludus

D d d

dus

ad nostratibus dicitur, *chasse*, sibi quisque numerum quem citius redituro putat, eligit & vocat, Græci *θεωρίσιμον* appellant, alium numerum subire cogitur. Ovidius,

Et modo tres iacet numeros, modo cogitet apes,

Quam subeat partem callida, quamque vocet.

Tibi tres ludos præcipuos posui, Tabulam, Plitobolindam, & Ludum proæresimum, in quo sibi quisque tres numeros optat, quos citius redituros putat. Non tantum in ludo calculorum Abacus, & tabula fuit, verum & in tesseris. Plinius *lib. 37. c. 2.*

Alueum lusorium cum tesseris. Tertullianus tabulam calarem, Coelius Aurelianus tabulam alearem, & alueum nuncupat, Eustathio, *σπλία, πλία, σπρίς, ππρία, ππρία*.

Æschines in *Timarchum*, *διμυρδέν ἐσπρία, κωδείον, ἢ ἡ σπλία ππρία*, & τὰς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι, & κωδεύουσι τὰς ἀλεκτρυόνας σπλία vocat tabellam aleatoriam, κωδεῖον forum aleatorium. ππρία in tabula dicuntur loca, & sedes talorum. Scholiast.

Euripidi in *Medea*, *ππρία τὰς τόπας τῆς κωδεῖον ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς τόποις ἀνόμεζον τὰς τόπας. ὡς ὄφιν & μύρα ἔνθα ταῦτα συνήδως ὄειν. ὅπου φησὶν εἰδισμένοι εἰσὶ ππρία.* Pessos seu calculos vocat ubi talis

indunt, quia loca appellabant à rebus quæ in locis erant, ut obsonia pro macello ponuntur, unguenta pro loco ubi unguenta veniunt.

Calculi propriè latrunculi, & globuli rotundi sunt, tesserae sex lateribus constant, tali quatuor.

Sed quia petti, cubi, & psephi, seu calculi, sæpe pro ludo tabulae ponuntur, in qua tesseris & calculis luditur; ideo psephos pro tesseris ponunt. In epigrammatis Græcis *lib. 4. tit. 32. epigr. 4.* in tabula lapidea luditur, seu mensa.

Iactus dicuntur *βολίδες, βολοκτυπία*.

Lib. Vnic. Cap. LVIII. 51.

ἰζούμεν μὲ τῇ ὃ παρ' ἐυλαΐῃ παπίζη,
παίγνια κινήσει τέρπια βολοκτυπῆς.

Item, πῶς ἐκτελεῖται μεφούμεν βολίδα.

Sedens hic apud mentatæ puleris lapidibus stru-
ctam ludicra iucunda iactus talorum mouebis.
Lucianus meminit vnionis infelicitis iactus, & se-
nionis felicitis in Sacerdote, & Chrono. τοῖς ἄλλοις
ἢ πῶς μονάδα κυλιόμεναι τὴν κύβην, οἱ πῶς ἰζάδα ἐκτελε-
ῖται φαίνεται. πολλοὶ γὰρ ἔς κέρεν ἀπὸ τῶν τοιούτων ἰπποτί-
σονται, οἷς ἰλλεως καὶ φέρει ὁ κύβηθ' ἐπιδείξει, οἱ δὲ πάλιν
γυμνοὶ ἰζηγῆσαντο σωτειβίην αὐτοῖς τὴν σάφους ἀπὸ
ἑνὸς μικροῦ ἱριαν πρὸς κύβην. Tessera alijs in vnionem ca-
dente, tibi senionem supra semper extare. Multis igitur
ex hoc ludo ad satietatem victitant; quibus tessera ami-
cus est pro vectigali, alij nudi enatiati: raris fracta ad
saxum tessera tam paruum. Cicero lib. 1. de diuinat.
Quatuor tali iacti casu Venerem efficiunt. Senes
talis lufere. Sueton. lib. 2. cap. 1. Inter cœnam lusi-
mus μενεστικῶς, ait Augustus. Puncta Latini vocant
vniones. Ausonius,

Narrantem fido per singula puncta recursu.
Maximus iactus tres seniones, vt diximus. Epi-
charmus apud Stobæum tit. de Nuptijs, τὸ δὲ γαμεῖν
ὁμοίον ἐστὶ τῷ τοῖς ἑξ, ἢ πρὸς κύβην ἀπὸ τῆς τύχης βολῆς.
Nubere simile est ac si quis iacias tres seniones, aut tria
puncta forte fortuna, non arte. Suidas τοῖς ὅξ νικη-
τικῶς βολῶν, tres seniones iactus victoria. Eustathius
κίων κυβερτικῶς βολῶν ὅς γ' καὶ κίον οἶνον καὶ οἶνον
vnio. Suidas ἔστι δὲ καὶ οἶνον ὅξ τῶς ἰσθμιαδα, Oene-
lonibus est vnio. οἶνον dicitur non οἶνον. ideo Meur-
sius bene legit οἶνον. Non video cur Pollux lib. 9.
cap. 7. dixerit τὸ μὲ μονάδα διελθῶν καλεῖται κίων, τὸ δὲ

ἀντικείμενον χῆθ' ἢ χῆς, quia Chius est canis Hesy-
 chio, Eustathio Suidæ, cui opponitur Cous. ἐξί-
 της κῶθ', senio. Iones dixerunt ἢ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς
 οἶναι, aut tres seniones, aut tres vniones. Pollux lib. 7.
 cap. 3. χῆθ' ὄν· ἢ κῖον, ἢ οἶνον, ἢ οἶνιν. ἐστὶ δ' οἶνιν ὅρα
 τοῖς ἰωσι μονάς. Gallicè vocamus, as, ieci tres vnio-
 nes, ἴσχυ τοῖς as. Vitruuius adiecto asse, id est, vni-
 tate. ἄς, vniis, Siculis ἄς, Tarentinis ἄς. κύβηθ', μονάς,
 cubus, vnio. Eustathius καδ' ἐκτέλει κύβον, ἢ γρου καδ'
 ἐκτέλει μονάδα ἑπάζον ἀργύριον δέουσιν τε, ad singulos
 vniones ludebant definita pecunia summa; qui plura
 puncta iecerat totam summam auferebat. Tali di-
 cuntur & Melix. Eustathius μυλῖαι, ἀσράγαλοι,
 ἄσσεια, ἢ ἀσράγαλοι. Tali, taxilli. Pacuvius, Interim
 dum contemplor arcam taxillos perdidici. σωωεικός,
 ἢ κῶθ' Hesychio senarius, γλάματα ἀσράγαλοι He-
 sychio. Tali apud Reges fuere aurci. Iustinus
 lib. 38. Demetrius cum à Parthis bis è fuga esset
 retractus, donatus est à Rege Parthorum talis au-
 reis ad exprobrationem puerilis leuitatis. Hesy-
 chius δόρχελοι ἀσράγαλοι, κόνδοι ἀσράγαλοι. Alea, βό-
 λων παιδιά. κυβέραι, ἢ κῶαὶ ἀσράγαλοι. λίγδοι οἱ περὶ
 τετραμύμοι ὅτι ἀσραγάλων, ligdi contriti tali. Bolus,
 κύβηθ' ἐξ ἀπιδέρεσ, cubus tessera 6. lateribus. κυβῖον κυ-
 βόπιον locus vbi alea luditur. Sidonius lib. 2.
 epist. 2. Aleatorium vocat vbi alea luditur. Hesy-
 chius, οἱ βύβαλοι οἱ ἀσράγαλοι. Apud Suetonium
 Augustus ait, forum aleatorium calfecimus. Theo-
 phrastus in Characteribus, δορκάδοι ἀσράγαλοι. Tali
 ex cornu, vel osse, vel talo hinnulci. Callima-
 chus Ἰορκὸς ἄσσεια πίντε νεοσμίκτης, hinnulis talos
 quinque recens expressos. Athenæus lib. 5. ἀσράγαλοι
 ποικιλοβάανοι; tali è dactyla palma. Propertio lib. 2.
 tali

Lib. Vnic. Cap. LVIII. 53.

tali eburnei. Tali διάσπειται *agitati*, ὥδ' τὸ κινεῖσθαι, καὶ διασπείδω περὶ τρεῖς, εἴτα βάλλω, ἵνα ἀγκυρῆται πολλὸν ὥσι. Tali commoti prius in frutilla, ne frangi à mala, & tagaci manu sit, ait Suidas. Æschines contra Timarchum, περὶ τὸν μὲ σιωπῶντα τὰ σκώδεια, καὶ διερρίπτειν ἐς τὴν ὁδὸν, ἀσφαγῆς τε τινὰς διασπείσας καὶ φειμὸς. Primum confregerunt vasa quadam aleatoria, & in viam eiecerunt talos quosdam agitabiles, & fimos. Pollux lib. 10. κύβοι τῶ σκεύει ἄβαξ, ἑτάκιον, κόσκιον, κύβοι, διάσπειροι, ἀσφαγῆς, φειμοὶ, κημοὶ. Aleatoris vasa tabula, abacus, cribrum, in quem indebantur tali, priusquam mitterentur in turriculam, tessera, tali commotiles, fumi, cami, fritilli, coli. Straboni Siphnij tali ἀπλοῖς, & viles à Siphno insula. ἀσπείζειν Eustathio. ἀσφαγῆς παίζειν, ἀσπερχει, ἀσφαγῆς οἷς παίζεισι. Mercurius, & Pan præfidere aleæ dicuntur, κυβίαις περὶ αὐτῶν λέγονται. κύβοι ὥδ' τὸ κυκλόθεν βάσειν ἔχειν, ait Eustathius, cubi quòd in ambitum basim habeant, περὶ οἷ, quia cadunt, πίπτουσι. κύβος πᾶσα τετράγωνος ἕρως, cubus, omnis calculi quatuor laterum; aut ὥδ' τὸ κύβω, ἢ ἀπὸ τῆ κοιλότητος, quia in præceps voluatur, & in carui. κύβη carui. κύβοι οἱ καταρρίπτομενοι ἐξ ἀπλοῦς βόλοι, καὶ οἷον κατακυβισσάντες ἐν τῷ βάλλειν, tessera boli sex laterum, qui iaciuntur promi, quia subsultant. Prouerbiū, ὥς ὥδ' αὖς ἔχον ἐκ ἐφ' λέγειν, Comus astans non finit loqui Chinum. Vide Eustathium Iliad. 4. Pollux lib. 9. κύβος τὸ βάλλόμενον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σημῆον, cubus est talus, qui iacitur, & quod in eo canis signum est, id est, inanitas, canis, pinxit. κύβος, vel τόπος, character, sedes calculorum, σηματοῦται aleatores à punctis, quæ in tessera notata, & effossa sunt. κύβος τὸ δολοῦν & ἀειδμεν ἢ βλαπέντων, typus numerus ostendens iacitum, σηματοῦται

54. De Ludis veterum,

ludere tesseris, σκυράφια τὰ κυβερτήσια, locus ubi alea luderent, quia Athenis in Scyro templo Mineræ alea ludebant, aiunt Hesychius, Pollux, Eustathius, Suidas. Hesychio γύλλος, κύβος. His subijcimus varia iactuum nomina apud Græcos. Eustathius, ἄρτος πτωσίς τις, *Artus casus quidam talorum.* ἄρτος ἢ πτωσίς ἢ ἀσφαλάς, *Agas, casus tali.* πλειστοβολεῖν πλεῖζεν ἀσφαλάσι, *Pleistobolein ludere talis.* Stesichorius iactus, qui octonarium numerum significat, ὁ πλὺ ὀκτάδα σημαίνων βόλος, quia tumulus Stesichori constabat octo angulis. Graus, seu anus iactus quidam tali, item Darius. πάλαι τεισὶν ἐχέωντο παρὰ τὰς παιδίας κύβοις, ἢ ὡς τῶν δύο. Olim tribus utebantur in lusu talis, non ut nunc duobus. Bulaca, Abola, Abramias, nomina iactus talaris. βύλας. ἄγραμμος ἀφίται, ἐν τῇ βόλων παιδιᾷ ὕψος ἐλήγετο. Dicebatur in iactuum lusu, Linea carentia mittuntur. Cynorchias iactus nomen, ut & Midas, & Manes Hesychio. Τροχία μέση ἐν κύβοις ὁδὸς, *Media illa via Trochea*, quia per eam currunt tesseræ, de qua vetus Poëta de duodecim scriptis, seu tabula loquens :

*Discolor ancipiti sub iactu calculus astat,
Decertantque simul candidus, atque niger.*

*Qui quamvis parili scriptorum tramite currant,
Is capiat palmam, quem bona fata iuvant.*

Hesychius, Τροπὰ εἰς τὴν παιδιᾶς καὶ τὴν σφίγξιν ἀσφαλάς εἰς τὸ ἔπλεον μέρους. *Tropa, seu versura*, ludi genus, talos vertunt in aliam partem. De ea supra ex Polluce paulò aliter legimus, lib. 9. cap. 7. ἀσφαλάσι βαλλόμενοι ἐν τροπῇ, σφάζουσιν τὸν βόλον πρὸς εἰς τὴν σφίγξιν τοιαύτης ῥίψεως. Scrobem aliquam observant, quæ talem iactum recipiat. Vide Eustathium *ad*

l. Ilia

Lib. Vnic. Cap. LVIII. 55

l. Iliados †. Hefychio Schadon iactus talaris, & Beronice, & Argies ἀργείης. Alexander item, Agyrtes, Kinkasus. Suidæ Ægle, βόλῃ κυδωνικός φαύλῃ αἶγλη, malus iactus. Polluci *lib. 7.* Boni iactus βόλῃ φρανῆς, ἱπποκοντισῆς, χαλλίβολῃ, φύσων, ὄρεσι, σιωωρῆς. Midas ὅς μὲν βόλων ὑβ. Infelices iactus Manes, Midas, Patrelus, Patræna, Magnes, Abola, Apla, Athetus, ὑπεπάζων, Chryphasus, Caccasus, Trichias, ἐκδυών. ἱκαντελιγμός ναυμαχίας, genus calculorum. Talorum πένσεις, & casus erant trigintaquinque. In tesseris plures conspectus diuersi reperiri poterant. Euripides, numerus quadragenarius. Iactum talorum ad quadragenarium coaceruabant, εἰς μ. σιωνήρεζον ἀσπραλῶν βολεύ, Polluci. Quia quatuor, aut plures tali fuere in Græcia, tres autem, aut duæ tantum tesserae. Pollux *lib. 9. cap. 7. lib. 7. cap. 33.* Vide sis. In veteribus Glossis aleator dicitur κοπισῆς. Apud Iulium Firmicum *lib. 8. Astrolog. cap. 25.* Aleones, aleatores. Senio Cnidiis dicitur ἐξασχῇ. Lucianus in *Saturnalibus*, Saturnum alex præsidem facit. Saturnus enim Sacerdoti responderet, quæ suæ potestatis essent, non esse parua, aut omnino contemnenda. Nisi putet rem esse parui momenti alea ludentem vincere, & facere, ut cum alij iaciant tantum canes, ipse semper iaciat seniones. εἰ μὴ σοὶ γὰρ μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυδωνόντα ἢ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν μονάδα κυλισθῆναι 7 κύβη, σοὶ τὴν ἐξάδα ὑπερῶν αἰ φάινει. Hoc imperium alex datum videtur Saturno, quia Romæ per Saturnalia ingenui, serui, viri, pueri alea ludebant. Venerem iactum felicem fuisse diximus in talis, quum quatuor tali diuerso omnes vultu constitissent, in tesseris iactus felix tres se-

D d d 4 niones,

niones, seu senatij. In conuiuiis, iactus Veneris partes ciborum præcipuas iacenti adiudicabat. Plutarchus in *Catone maiore*: In conuiuiis Cato fortiebatur de partibus, *εἰ δ' ἀπολάτοι, πρῶτον αἶρεν* *ἢ φέρον καὶ δούτων*, cum amici vellent eum primum partes sumere, si canem iecisset, aliis Venerem iacentibus, respondebat se non posse, aut debere inuita Venere. Vetus Horatij Scholiastes ad hæc verba *lib. 2. Od. 7. Quem Veneris arbitrum dicit bibendi*, *ἐρχομένη* significat, id est, tesserarum iactu datum in bibendo primatum. Veneris autem iactus latissimus dicebatur, qui habet numerum ter senarium. Melius dixisset, tesserarum iactu datum vini magisterium, & Modimperatorem creatum. Canis fuit infelix iactus in talorum, & tesserarum ludō. Isidorus *lib. 18. origin. cap. 61. Vitant canem, quia damnosus est, vnum enim significat. Apud Plautum in Curculione: Iacit vulturios quatuor, id est, quatuor vniones, seu canes; qui iactus in talis infelix, vt in tesseris tres canes. Apud Pollucem lib. 7. cap. 3. vnio dicitur οἶνι, non αἶνι, pro quo legendum οἶνι, vt bene Meursius monet. Ab οἶνι, apud Hesychium, οἶνίζειν, μονάζειν. Vnio dicitur, & inanis, κενός. Hesychius, ὁ κενός ἐν ἀντιπαύσει τῶ ἐξ. Inanis, seu vnio senioni opponitur. Apud Pollucem, *lib. 7. cap. 33. ἡ μάλιστα γὰρ ἡτοιμασμένη ἢ ἐν αὐταῖς οἶνι καλεῖται ἔχει, ἡ κῶσι, ὅτι μαχητὴς vnio, qui ὅτι in ἑσφι vocatur, αἰνῆσι, ὅτι κῶσι. Vnde vulgò dictum: Aut tres seniones, aut tres αἰνῆσι, ἢ τρεῖς ἢ τρεῖς κῶσι. Iactus felices in talis ponit Pollux *lib. 7. cap. 33. in quibus dicitur ἀκλυεῖν feliciter iacere. Sunt autem hi, βολὴ ἱερὰς προῖας, ἱπποχαρτίς iaculator, καλὴ βολή pulcher iactus. Phy-***

son,

Lib. Vnic. Cap. LVIII. 57.

son, oros, seu finitio, synoris, seu synoricus, quasi dicas bigam, aut bigatum, cous. Hæc nomina usurpata apud Græcos. Coum ἐξίτω senionem esse Eustathio diximus de Venere. Suetonius in *Augusto*, cap. 71. In singulis talis singulos denarios conferebat, quos tollebat vniuersos, qui Venerem iecerat. Venus dicitur, & Basilicus, iaciebatur quatuor talis, quos omnes diuerso aspectu cadere oportuit. Lucianus in *Amoribus*, τῇ ὃ τραπίζῃ πῶσας ἀφραγάνας λιζυκῆς δορκὸς ἀπαριθμήσας διηπύλλει πλὴν ἑλπίδα. εἴποτε πλὴν θεὸν αὐτῶν ἀβύλῳσι μηδενὸς ἀφραγάνα πρὸν ἐσθ' ἰσθ' γήματι σεσεκμῶν, In mensa quatuor talis è Libyca caprea iactis tentabat ludo spem suam; & si Venus cecidisset, nullo talo eodem vultu stanste adorabat. Cicero lib. 2. de *Diuinat.* Venereum casu iaci posse quatuor talis iactis, quadringentis centum Venereos non posse casu consistere. Vulturius Plauto in *Curculione*, est vnio, seu Chius, canis. Pollux lib. 9. cap. 7. μονὰς, ὄρος, κύβος, vnio, asinus dicitur, & κυβίς, tres monades, tres cubi, aut ter sex, ἢ τεῖς ἐξ, ἢ τεῖς κύβοι, vetus verbum fuit. Meursius existimat apud Suetonium cap. 71. lib. 2. mendum esse in his verbis, Nam si quas manus remisi cuique, legit, si quos Manes. Non putem Romæ inter iactus fuisse Manem, qui iactus erat Græcanicus. Manus iactum significat. Ouidius:

Sic ne perdideris, non cessat perdere lusor,

Et renocat cupidas. alea sepe manus.

Qui Pleistobolinda luderent, dicti Pleistoboli. Epigramm. Græc. lib. 3. cap. 6.

— ἢ ῥα ὅτε παίκτης

— ἡδὴ πρὶν, ὃ λέλυ ὃ ῥαδὲ πλεισθολῶν.

An quod eras lusor aliquis, non valdè multa iaciens,

D d d

5

ô bone.

58. *De Ludis veterum,*

ô bone. τρήματα sunt puncta. Vnde apud Hesi-
chium τρηματικαὶ, κοβδαὶ, τρημαπίζειν, *forare*. Apud
Græcos trigintaquinque iactus fuere, quibus no-
mina facta à Diis, Deabus, Heroibus, viris claris,
& aliis, Eustathio teste *ad lib. 23. Iliad.*

De Romana Alea.

C A P V T L I X.

Multi fuimus in Græca alea, de Romana qua-
rendum, quam M. Tullius damnat 2. *Phi-*
lippica. Hominem, inquit, hominum nequissimum,
qui non dubitaret vel in foro alea ludere, lege,
quæ est de alea, condemnatum. Papias, in *Vocabu-*
lario, aleam esse vult tabulam lusoriam ab Alea
inuentore dictam. Idem sentit Isidorus. Existimem
aleam dictam ab ἀλίσμας, *fugio*, quia tesserae è ma-
nibus, aut turricula fugiant; vel ab ἀλίσ, *repore*,
calore, *æstu*, quia lusores æstuant vincendi studio,
& quia forum aleatorium excalefacèrent. κύκος
fortè à κύπτω, *propendeo*, *pronus sum*, quia κύκοι κεκυ-
φότες, *proni salunt*, cùm iactantur. Diximus duas lu-
dendi rationes fuisse, vt vel is vinceret, cui maior
numerus cecidisset, vel is numerus, quem quisque
vocasset. Primus modus Polluci *lib. 9.* περὶ σκολιῶν
dicitur, ἢ μόνον ἢ διὰ τῶν κύκων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀσπα-
γῶν, ὅπῃ τὸ πείσθαι βαλεῖν ἀεθλῶν. Plutobolinda non
tantum in tessera, sed etiam in talis, in qua vincit, qui
maiorem numerum iecit. ἀργεῖον πνὰ ἀεθλῶν δὲ πρῶ-
τοι καὶ ἐν γένει μονάδα διηρημένον δραχμῶν ἢ πατῆρα,
ἢ ὑποσπονδῶν. Argenti summam aliquam indicebant in
singulis

Lib. Vnic. Cap. LIX. 59.

singulis iactibus infelicibus, ut in omione diuiso drachmam, aut staterem, aut alium quemlibet nummum. Iactus illos manus vocant. Suetonius lib. 2. Si quas manus remisi cuique, exegissem, aut retinuissem quod cuique donavi, vicissem vel quinquaginta millia. ὁ ἑστὶς Καλλόμαχος τὸ πάλαι τῷ μονάδων ἡμελλεν ἀναρπείδης τὸ δῆθεν κνύμαον ἀργύριον, ait Pollux. Arhenæus lib. 10. ὁ ἐλάττω βάλλων τοῖς ἀσφαλείς. Qui minorcin numerum iecisset, talis vincebatur, victor pecuniam depositam aufererat. Manus propriè erat iactus, singuli iactus singulæ manus. τὸ δῆθεν κνύμαον ἀργύριον erat pecunia ex pluribus manibus collecta, quod æs manuarium vocat Gellius lib. 18. cap. 13. Dicitur σωδιστής. l. 1. Cod. de aleatoribus, εἰ σφόδρα πλείστοι νομίσματος ἐνὸς ἡμέρας σωδιστὴν πείζουσιν. Diuites ad singulos iactus infelices vnum aureum deponunt. Qui Venerem, aut tres seniones iaciunt, omne æs manuarium auferunt. Constituebant ipsi inter se de iactibus, & de manu, an ad singulos iactus, aut plures victoria staret. Erat enim id arbitrarium, ut hodièque apud nos. Sed ut à capite rem arcessamus, alium esse talum à tessera docent M. Tullius de Senectute, & Clemens Alexandrinus lib. 3. Pedagog. cap. 11. Confundit Isidorus lib. 18. Origin. qui suppum, & planum tesserae tribuit, & Seneca in Ludo Claudij, Tum Æacus iubet illum alea ludere, pertuso fritillo, & iam cœperat fugientes semper tesseræ quærere, & nihil proficere.

Nam quoties missurus erat. resonante fritillo,

Viraque subducto fugiebat tessera fundo:

Cumq; collectos auderet mittere talos,

Lusuro similis semper, similisq; petenti,

Decipere

60. De Ludis veterum,

Decepere fidem refugit, digitosque per ipsos.

Fallax assiduo dilabitur alea furto.

M. Tullius lib. 2. de Finibus, Talus luforius si non in quatuor latera cadit, sed in extrema, & tamquam capita, rectus est. Philostratus iunior in ἀδύρσοι, Amorem, & Ganymedem ludentes talis inducit: Ganymedes δύνειν ἀσραγάλειν ἐπὶ τῷ μὲν καὶ αὐτὸν ἀπολωλεκός, τῷ μὲν ἐφ' ὁμοίᾳ περιέμπων ἐλπίδι, cū ex duobus astragalis alterum perdidisset, alterum autem eadem spe mitteret. Astragali, ἄσειος, ἄσειχοι Polluci, talus ἄσειος, taxillus, non est cubus. Pollux ait quosdam talos à Stesichoro Stesichorios dictos octonarios, qui octo numeros valerent; alios Euripideos, qui quadraginta. Talorum iactus sunt, Cous, Chius, Planus, Suppus, Venus, Canis, Basilicus, Vulturius. Aristophanes in Raniis: πέπλωνεν ἔξω τῆς χαλῶν ἐ χῆϙ; ἀλλὰ καὶ. Cecidit extra infortunium Cous, non Chius, qui infelix iactus. Chius enim, vnio, canis, planus, vultorius, damnosi. Cous, Basilicus, qui Venus, & suppus dicitur, felix. Lucillius:

Si das id, quod rogat, & si suggeris suppum.

Hesychio Cous ἐξίς, χῆϙ vnio, seu canis. In talis binio, trio, seu ternio, quaternio non fuere. Soli senio, & vnio. Si vnica tessera, vel singulari talo ludebant, senio felix erat, vnio damnosus. Si pluribus, vnio, vel canis fuit, quando vno vultu tali omnes, vel iisdem numeris tesserae caderent. Martialis:

Senio nec nostrum cum cane quassat eburi.

Venus vno talo iaci non potuit, sed quatuor talis, qui sic cecidissent, vt omnibus diuersa facies esset, vt Cicero lib. 1. de Diminut. Venus fuit ἀσραγλισμὴ
proprie,

propiè, non κυβίας, cùm quatuor tali iacti diuerso omnes vultu cecidissent. Mattialis :

Cùm steterit nullus vultu tibi talis eodem,

Munera me dices magna dedisse tibi.

Lucianus in *Amoribus*, τῇ δ' τραπέζῃ τέτταρας ἀσπα-
γάλας λευκὰς δορκὸς ἀπαειδυμένας. διατίθησι πρὸ ἐλπίδας,
καὶ βαλὼν μὲν ὅπῃ σκοπῷ, μάλιστα δ' εἰ ποτε πρὸς διὸν
αὐτῷ ἄβολήσῃτε μηδενὸς ἀσπαγάλι πινόντος ἴσθ' ἡμέκῃ
θεοσκεπῶς. *Super mensa quatuor talos Libya capra*
componens ludendo experiebatur, quid sibi spei esset, &
iaciens feliciter, maximè si Venerem iecisset, nullo talo
eadem facie cadente adorabas. Sicut autem in sin-
gulari talo canis senioni, sic in pluribus talis Ve-
neri canes opponuntur. Ouidius :

Quid valeant tali, quo possis plurima iactu

Figere, damnosos effugiasque canes.

Propertius lib. 4.

Et mihi per talos Venerem quarente secundos,

Damnosi semper subsiluisse canes.

Suetonius lib. 2. Talis iactis, vt quisque senionem,
aut canem miserat, in singulos talos singulos de-
narios in medium conferebat, quos tollebat vni-
uersos, qui Venerem iecerat. Alius igitur iactus
Senio, alius Venus. Senio in talo singulari semper
felix, in multis talis semper infelix, nisi si quando
omnes facies dissimiles essent, vt Venus fieret.
Priusquam tali pingerentur, Venus erat, cùm talus
vnus suppus iacêret, alter pronus, reliqui duo
diuerso quisque lateri incumberet. Apud Græcos
tres seniones felicissimi, cùm tessera omnes eo-
dem vultu cecidissent, apud Romanos contrà
infelicissimi. Si nulla tessera, nullus talus eodem
vultu cecidisset, Romæ Venus fuit, & Basilicus,
iactus

62. *De Ludis veterum,*

iactus felicissimus. Horatius :

Quem Venus arbitrum dices bibendi.

Plautus in *Curculione*, iacit voltorios quatuor, id est, canes, talos arripio, inuoco almam meam nutricem Herculem. Iacto Basilicum. Nutricem suam vocat Herculem, quia cum Decimas Herculi pollicerent, fuit visceratio, & epulum publicum, ubi parafiti ventrem saburrabant. Priusquam autem talos, aut tesseras iacerent, inuocabant Deos, aut amicos, & amicas, ut ille apud Plautum Planesium amicam inuocat, & iacit volturios quatuor, alter parasitus Herculem nutricem suam. Talos autem aureos, vel eburneos, vel ex ossibus animalium in fritillum mittebant, eoque concussio super mensam, aut tabulam effundebant. In talo humano est tuber, quod *τέτραον*, seu quatrio dicitur. Tesserae autem, ait Isidorus, dictae, quia quadratae sunt ex omnibus partibus. Tribus tesseris tantum luditur, ob tempus praesens, praeteritum, & futurum. Ipsae viae ternariis locis distinctae, ternariis lineis tabula describitur. Male, quia utrinque senis lineis descripta erat, ut essent duodecim lineae, duodecim scripta in ludo tabulae. Talis quatuor ludebatur. Cicero lib. de *Divinat.* Martialis :

Non sum talorum numero par tessera, dum sit

Maior, quam talis alea saepe mihi.

Talis simul, & tesseris interdum ludebatur. Martialis lib. 13.

Non mea magnanimo depugnat tessera talo,

Senio nec nostrum cum cane quassat ebur.

Interdum separatim. Ovidius lib. 2. *Artis.*

Et modo tres iacet numeros, modo cogitet apte

Quam subeat partem callida, quamque vocet.

Numeros

Lib. Vnic. Cap. LIX. 63.

Numeros vocat tesseras, quibus vsi, nec pluribus, quàm tribus. Subibant, aut vocabant partem, cum numerum elegissent; qui si cecidisset, vincebant. Galli *Chanfam* vocant. Ibidem:

Seu ludet, numerosque manu iactabit eburnos,

Seu iaciet talos, victam ne poena sequatur,

Damnosi facito sint tibi saepe canes.

In talis canes erant, in tesseriis vniones, seu puncta.

Lib. 1. Tristium:

Quid valeant tali, quo possis plurima iactu

Figere, damnosos effugasque canes.

Tessera quos habeat numeros, distante vocato,

Mittere quo deceat, quo dare missa modo.

Petronius: Puer cum tabula therebinthina, & crystallinis tesseriis. Tessera dicti numeri. Cyprianus ludo de aleatoribus: Vt paternas suas hæreditates sub hostium suorum multiformi numero dispergant. Diximus apud Græcos τρεῖς ἐξ πιντελῶν πέπλων, τρεῖς κύβες πιντελῶν ἡσαν, significasse tres senarios victoriam omnimodam, tria puncta eorum fuisse, qui omnino victi essent, vt Eustathius *Iliad.* π. & Aristæneus *lib. 2. epist. 18.* & Lucianus in *Chrono*, σοὶ μονάδα, μοι ἑξάδα ὑπάρχει αἰ φαίνεται. Tibi vnionem, mihi senionem semper suprâ emergere. In tesseriis autem aliquis putet Deorum imagines sculptas fuisse. Cyprianus *lib. de aleatorib.* Diabolus Palamedem (aut Midam) artibus suis repleuerat. Hanc ergo artem ostendit, quam & colendam sculptris cum sua imagine fabricauit. Item: Cùm se in statunculis, & simulacris formaret, aliud crimen adinuenit, quo se ab imitatoribus suis colendum, & sibi sacrificandum instituit, ita vt qui vellet studio eius adhærere, non antè

64. De Ludis veterum,

antè manum in tabulam mitteret, nisi auctori huius prius sacrificasset. Statunculae illae fortè sunt paruae statuae in tesseris exsculptae, id est, imagunculae. Tamen vulgò tesserae punctis distinguebantur, vnione, binione, trione, quattrione, quinione, & senione. Nemo disertè statunculas illas ponit. Martialis ne te fallat, cùm ait :

Hac mihi bisseño numeratur tessera puncto;

Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Agit de tabula, in qua latrunculis lusum, qui collocabantur in duodecim lineis, & punctis, cùm alij calculi albi essent, alij discolors. Etymologicum tesseras vocat ὁσὶν ἐστὶ μὲν ἄλλα, ὅσα puncta. Tessera dicitur lepusculus, iaculum, βολίον, βολίς, κύβητος, quadrantale, numeri, quae aequalia sex latera habuit, angulos rectos bis quatuor. Papias: Lepusculi, quòd saliendo discurrant. Isidorus lib. 18. scribit in talis vnionem canem, trionem suppum, quattrionem planum fuisse. Ostendi supra, falsum id esse. Vetus verbum fuit, ἄξιον ἐν μόνῳ, ne vnione quidem dignus est. Si prior iactus infelix fuerat, secundò emendare nitebantur. Lucianus in *Amoribus*, εἰ δὲ φαύλως χεῖρ τὴν τράπεζαν ῥίψῃ, οἱ δὲ ἐπὶ τὸ δυσχερότερον ἀναστάντες, ἐτέρῳ βάλεν πῦρ πρὸς ἀσχερίαν ἰδὲ ῥάπδην. Si prima vice infelix iactus fuerat, altero iactu prioris vitium emendare conabatur. Certè in tabula, infelicem iactum proba dispositio calculorum saepe corripiebat. Plato lib. 10. *Politic.* ὡς περ ἐν πύσσει κύβων πρὸς τὰ πεπρωκότα πῖναι τὰ αὐτὰ πρὸς ἡμέραν, ut in iactu talorum, disponenda est res tua ad id quod ieceris. Terentius in *Adelphis*, Ita vita est hominum quasi cùm ludas tesseris, si illud quod est maximè opus iactu non cadit, illud quod cecidit

Lib. Vnic. Cap. LIX. 65

cidit fortè, id arte vt corrigas. Efferet autem, & tali nemala manu & fallaci tractarentur, per fritillum, orcam, pyrgum, turriculam, fimum, càmum mittebantur. Martial, lib. 14. de Pyrgo,

*Quare compositos manus improba mittere talos,
Si per me misit, nil nisi vota facit.*

De orca Persius Satyr. 3.

— *Quid dexter senia ferret.*

Scire erat in voto, damnosa cunicula quantum

Raderet, angustis collo non faller. orca.

Vnde apparet & in orchia, seu fritillo fraudem Intercedere potuisse, quàm vt vitarent, priùs testeras in Psephobolon, seu in colum, & fimum, seu iugum, deinde ex fimo mittebant in orchiam, quæ dicitur ab *εἶργω* cohibeo, vnde *εἶργος* vallum, & *οἶργος* quemadmodum turricula erat vas turbinatum, capaciore fundo, angusto ore, in cuius utero gradus eburnei erant, ad quos allisi tali, casum incertum faciebant. Fritillus videtur à ferienda talo dictus. Isidorus, lactus tessera nimirà à peritis aleatoribus componitur, vt adferat quod voluerint. Scholiastes vetus Iuvenalis ad Satyr. 14. Apud antiquos in cornu mittebant tesseras, mouentisquæ fundebant. Verba Iuuenalis, *supra* oba filios idè

Si damnosa senem inuat alea, ludit & heros.

Bullatus paribûque radem monet arma fritillo.

Horat. Satyr. 7. lib. 2. de scutro Volucrii podagrico,

— *postquam illi iusta chiragra*

Contudit artienlos, qui pro se rolleret, atque possit

Mitteret in pyrgum talos mercede diurna

Conductum pauit.

E c c

A u s o

66. De Ludis veterum,

Ausonius in Professor. cap. 2.

Vidimus & quondam tabula certamine longo

Omnes qui fuerant enumerasse boles,

Aliernis vicibus quos precipitante rotatu

Fundunt excussi per caua buxa gradus,

Narrantem fido per singula puncta rotatu

Qua data per longas, qua reuocata moras.

Martialis lib. 4. epigramm. 14.

Dum blanda vagus alea December

Incertis sonat hinc & hinc fritillis,

Et ludit rota nequiore talo.

Epigramm. 66. ibidem.

Supposita est blando nunquam tibi tessera ludo,

Alea sed parca sola fuere nuces.

Ad tabulam & calculos pertinent ista Sidonij

lib. 1. epist. 2. Quibus horis tabula cordi est, Theo-

doricus tesseras colligit rapidè, inspicit sollicitè,

voluit argutè, mittit instanter. Tabula dicitur Al-

ueolus. Varro, Quales sunt tesserae quibus in al-

ueolo luditur. Festus, tabula lusoria. Muger dictus

à castrensibus hominibus qui tabula malè ludit.

Aristophanes in *Ranis*, βέλλακα δύο, καὶ τέσσαρα. Iecit

Achilles duo puncta, & quatuor. Dicit autem esse

ibi consistendum, quia hic iactus fiebat sub finem

ludi. Vbi Scholiastes, ἴδιος λόγος τοῖς κυβέουσιν ἔγω λέ-

γειν, β. δ. γ. ε. duo & quatuor, tres, & quinque nu-

meri. Apud Aristotelem *secl.* 16. c. 3. Fuere tali ob-

plumbati μεμολυβδομένοι, quorum partè leuiorem si

ad te vertens proiicias circumferentur. Scholiastes

Aristophan. Achilles βέλλακα δύο κύβω, καὶ τέσσαρα,

τετρίσι δύο κερές, καὶ τὸ τέταρτον κερές vocat vniones,

τέταρτον, quatrionem. Plutarchus de Pyrrho quem

Antigo

Antigo

Antigo

Lib. Vnic. Cap. LIX. 67.

Antigonus comparabat aleatori multa iacienti, & bellè uti iactu nescienti, ἀπείχου κωδῶν πωλὰ βαλόντι, ἢ κατὰ χεῖρας μὴ διωαμένῳ. Suidas, ἢ τρεῖς κύβοι, οἱ κανοὶ εἰσι, aut ter sex, aut tria rumpeta, quia cubi sunt uatini, & inanes. Æschylus in Agamemnone,

τὰ δεσποῖν γὰρ εὖ πεισὼν, παρδύσσαι,
 τρεῖς ἑξ βαλῶσα τ' ἐμῆς φρυκτωείας.

Vitruuius lib. 5. uti sunt tesserae quas in alveo ludentes iaciunt. Macrobius lib. 1. Saturn. c. 5. Abacum tabulam aleatoriam vocat. Martial.

Iam tristis nuciBUS, puer relictis,

Clamose reuocatur à magistro,

Et, blando malè perditus, fritillo.

Hesychius, κῆθηα, κηθάρεα, τὰ ὀξύεαφα ἐν οἷς τοὺς κύβους ἵκαλλον, cetharia erant acetabula, in quæ tesseras mittebant. κηρὸς Polluci, φημὸς Etymolog. mag. ἠθμὸς Agathiæ seu colus, è quo in fritillum talos mittebant. Interdum pro ipso fritillo accipiuntur. Sidonius sub finem carminis 23.

Hic promens teretes pilas, trochósque,

Hic talos crepitantibus fritillis,

Nos ad verbera tractuū struentes,

Tanquam Naupliades repertor artis,

Gaudebas bilarem ciere rixam.

Hesychius, παλαῖς ἑξ ἢ βάλλουσι τοὺς ἀσπαράλους, φημὸς. Plato in Phædro, Theut Ægyptiorum Deum aleam inuenisse ait. Herodotus in Clio, Lydos. Admonui suprâ lufores amicas suas cū tesseras iacturi essent inuocasse. Plautus Captiuis: Nam in conuiuio sibi, amator talos cū iacit scortum inuocat. In Asinaria: Te Philænium mihi, atque vxori

68. De Ludis veterum,

mortem, hoc venereum est. Hefychio, βίλος κύκος
ἰξάνδρεος, bolus tessera (ex laternum).

De Ludo Calculorum.

C A P V T L X.

Calculorum ludus antiquissimus fuit, cuius
meminerit Sophocles apud Pollucem, ἡ
πέντε γραμμῶν, ἡ κύκων βοκαί, & calculos quinque
lineares, & tesserarum iactus. Vbi tesseras cum cal-
culis iungit; quia, ut non tantum fortunæ, sed
etiam arti locus esset, Græci calculos cum tesse-
ris, κύκων ἐν πέντε coniungebant. Latini meris
latrunculis ludebant, siue calculis, ut omnia iudi-
cij, & artis essent. Latrunculos Itali Scacchos, &
Scacchiam vocant, Galli Escheis, Græci canes, La-
tini milites, latrones, latrunculos, calculos. Eusta-
thius ad Homerum pag. 228. 1426. πέντε ἄφοι ἦσαν
ὅτι πέντε γραμμῶν παζόωντο; quinque calculi erant in
quinque lineis, & quisque collusor habebat quinque cal-
culos. Quid autem sit discriminis inter calculos,
& tesseras, ostendit Hefychius, ἐν τῇ κελεύει τὸς
κύκους ἀναρρίπτουσι, ἐν δὲ τῇ πεντέ, αὐτὸ μόνον τὸς ἄφοις
μετακινῶσι. Tesseræ in alveolo iaciunt, calculos è linea in
lineam mouent. Eustathius ad Iliad. x. quinque cal-
culos, & quinque lineas vtrinque fuisse ait, &
mediam sacram dictam, ultra quam calculi pro-
moueri non poterant. Idem pag. 633. & pag.
1496. κινῶν τὸν ἀφ' ἑκάστης, & ἀπὸ γραμμῆς κινῶν λίθον.
Nam & calculos lapides vocabant. Theocritus,
τὸν ἀπὸ

Lib. Vnic. Cap. LX. 69.

† ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον, *monet lapidem à linea,*
rediguntur ad incitas Plutarchus, ἐν χειραίοις, φέρε
κινησάμεντες τὴν ἀφ' ἑρᾶς, *monentes lapidem à sacra li-*
nea. Excalculari, excuneari, excuriari dicti, qui
vincerentur. Iidem *μονόχειροι* vocati, qui ad vnum
locum redacti essent, qui ad incitas redacti, qui
omnibus suis calculis, vno excepto, spoliati. Qua
voce utitur Aristænetus *lib. 1. epist. 23.* Glossæ,
μονόχειρος, adunatus in tabula, id est, ad vnum re-
ductus. Pollux *lib. 9.* ἐκείνος ἔχει πιαστὸς πέντε ὅτι
πέντε γραμμῆς, παιδιὰ λίθου διὰ πολλῶν ψαφίων παιδιῶν,
χώρας ἐν γραμμαῖς ἔχον διακεκυῖστας. Ludus plurimum cal-
culorum dicitur *lateralis*, locus habens in lineis suos.
Suidas, ἀναδίδω, ἀπὸ τοῦ πεπιδόντων, ἃ τὰς παιχν-
μῆνας ἦν ψαφίς διορδυνῶντων. Reponere, *anasthesthai,*
sumitur ea vox ab iis, qui ludum calculis, & corri-
gunt calculos iam motos. Antiphon, ἀναδίδω ὥστερ
πεπιδὼν τὸ βίον ἢ ἐστὶ, *corrigere vitam quasi calculum*
non licet. Artis erat calculos aduersarii abscindere,
& abducere ab aliis; & singulos duobus inclu-
dere. Polybius *lib. 2.* πολλὰς ἀποτεμνόμενος; ἢ συ-
κλείων; ὥστερ ἀράδος ἀπὸ τοῦ πλῆθους, *multas abscindens, &*
includens, ut bonus calculorum lusor. Ita Martialis:

Mandris, & vitreo latrone clusus.

Erat imago quædam rei militaris. Sidonius *lib. 1.*
epist. 2. Putes illum & in calculis arma tractare.
Donatus ad Eunuchum: Rex Pyrrhus peritissimus
stratagematum, primus, quemadmodum ea disci-
plina per calculos in tabula traderetur, ostendit.
Saresberiensis tamen *lib. 1. Polycrat. cap. 5.* Atta-
lum Asiaticum calculos inuenisse ait. Cassiodo-
rus *lib. 8. epist. 31.* Palamediacos calculos vocat.

E c c 3

Existi

Existimem eburneas illas quadrigas, quibus quotidie Nero in abaco ludebat, ad calculorum ludum pertinuisse. *Cap. 22.* Suetonius: Et calculos fuisse quadrigarum forma. Apud Suidam tabulæ ludus est, vbi duodecim calculi. Tabulam terræ in paginem esse ait, duodenarium numerum calculorum: zodiacum exhibere, τὰ ἐν ἡμισφύρει ἐπὶ ἀκοκκία τὰ ἐπὶ ἀστέρα ἧς παντὶς, ὁ ὃ πύργος τὸ ὑψος τὸ ἔρασι. Ad ludum calculorum referendus ludus, siue ad duodecim scripta. In tabula, in qua latrunculis ludebant, ait Varro *lib. 9. de lingua Latina*: erant ordinēs bini, alij transuersi, alteri directi. Erant sedes calculorum χῶραι, τόποι, χαμμαι, πόλεις, χαμμιχαὶ χῶραι, Μανδρά, septa, capsi, carceres, valli, clausa mœnia, stabula, χαρακώματα. Calcem pro calculo Plautus in *Pœnulo* posuit: Priusquam vnum calcem ciuerit. De tabula, & Palamedo Cedrinus idem omnino habet, quod Suidas *pag. 103.* πικτονομαίον, πεπλιαῶν, latrunculis ludere, ad latrunculos ludere. Vopiscus in *Proculo*. Paulus Diaconus *lib. 1. cap. 20. de gestis Langois*, ad tabulam ludere, παζελίζειν. Ζυπετιον vocarunt recentiores Græci. Seneca *epist. 106.* Latrunculis ludimus. *Epist. 118.* Tabulam latrunculariam perspicit, vt sciat, quomodo calculus alligatus exeat. Calculi enim aut ligabantur, aut capiebantur, vnus poterat duos aduersæ partis ligare, sed vnus discolor capi non poterat, nisi à duobus contrariis. Euripides in *Anside* Palamedem, & Protefilaum calculis ludentes introducit, περὶ τοὺς ἀκόν τ' ὅτι θαλαίῃς πικτῶν ἰδομένους μορφᾶς πολυπλόκαις, παλαιομένα τα. *Protefilaum, & Palamedem in sedibus calculorum*

calorum oblectantes se figuris multiplicibus. Eustathius pag. 1190. & 1197. αἱ τῶν ψήφων χώρας ἐν τῇ δὲ ἀφραγάλων παιδιᾷ λέγονται πόλεις. *Calulorum sedes in talorum lusu dicuntur urbes.* Karic Myrcont in *Annal.* *Persidis*, scribit calculorū ludum vocari *Cbet Mas*, id est, Rex mortuus est. Eustathius *Astragalos*, seu talos posuit pro calculis. Ita & κύβες, seu tesserās pro calculis ponit, his verbis: κυβες αἱ ἀντιπελάουσι ἀλλήλας ψῆφοι ἐν τῇ διὰ κύβων παιδιᾷ. *Canes dicuntur calculi*, qui muniti sibi insidiantur in ludo *laterunculorum*, seu *tesserarum*. Idem, εἰδὸς π κυβείας ἐν πόλει, species ludi urbs. ψήφων πολλῶν ἐν διαγραμμείναις ποτὶ χώρας κειμένων ἐγένετο ἀθανάτισσις. Cum multi calculi in descriptis quibusdam locis positi essent, alij ab alijs per vices capiebantur. *Laterculus ille dicitur urbs*, quia ut in urbe plures domus, sic & in laterculo loci plures. *Calculus quisque dicitur canis* ob impudentiam, διὰ τὸ ἀναίδης. *Laterculus enim lineis erat distinctus transuersis, & directis*, ut ait Varro, & unicuique calculo sua sedes attributa. *Hesychius*, πόλεις παίζειν, ludere urbes. δοκῇ μετρίωχθαι ἐπὶ τῶν τῶν ψήφοις παζόντων ἐν τῶν λεγόμεναις νῦν χώρας, τοτὲ δὲ πόλεις. *Videtur id desumptum ab iis, qui calculis ludunt in sedibus, quae prius dicebantur urbes.* *Ludus dicitur ζατείων.* *Hesychius*, ζητρεῖον τὸ τῶν δούλων κολαστήριον, *Zetrium seruorum ergastulum.* ζάτειον, ζατρεῖον, quia sedes illarū dictae carceres, quibus calculi includerentur. *Ars calculorum difficilis fuit.* *Plato Politic. 2.* πεπλοπκὸς, ἢ κυβλοπκὸς ἱκανὸς εἰδὶ αὐτὸς εἰς ἡμίονο, μὴ αὐτὸ αὐτὸ ἐν παιδὶς ἐπιπλάδων. *Nemo potest peritè ludere calculis, aut tesseris, nisi à puero id studuerit.* Lib. 7.

de legibus, πηδῶν δὲ τὸς νέους μάθαιεν, Iuvenes calculis ludere discere debent. Lib. 6. de Republica, ὥστε ἑστὶν πεπαιδευμένοι οἱ μὴ τελευτῶντες ἀποκλείονται, καὶ οὐκ ἔχουσι ὅτι φέρωσι. Et à peruis ludi calculorum, qui non finiunt, includuntur, & non habent quod ferant. Idem, καὶ πάντες, ὥστε ἐν τῇ πεπεία ἡ πεπεία ἡ πεπεία, ὥστε οἱ πεπεία διδάσκει μὴ τὸς ἀντιπαιζόντας ποιεῖν ἡ πεπεία, ὥστε, ὥστε μὴ ἔχειν ὅτι περὶ ταῦτα ἀντιφέρωσι. Et in ludo calculorum sunt calculi, quos si quis uulerit, possit aduersarios vincere, ita ut non habeant ad ista quod contra ferant. Vide Eustathium Odysf. fol. 25. Athenæus lib. 1. Diodorum Megalopolitam, Theoxenium, Leonem Mityleneum calculis inuictos fuisse scribit. Apud Pollucem lib. 9. Gratinus dixit, καὶ κυνὰ, καὶ πόλιν καὶ παίζουσι. Et canem, & urbem, quam ludunt. Pollux, ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσιν καὶ πεπεία, πέντε δὲ ἐν γένεσι εἶχε τῶν παιζόντων, &c. Quia calculi dicuntur pessi, & unusquisque ludentium quinque calculos habuit, &c. Calculi autem vel ordinarij sunt, vel inciti. Ordinarij vagi sunt, inciti non mouentur, ait Isidorus lib. 18. Vnde prouerbiū, Ad incitas redigere. πεπεία, παιζέειν, ψῆφίζεειν, calculis ludere. Calculi erant bicolorēs. Sidonius lib. 8. epist. Hic tabula calculis strata bicoloribus; alter alterum ἐπερχόμενον diuersi coloris, vel ligat, vel includit, & capit. Ouidius lib. 2. Tristium:

*Discolor ut recto grassetur limite miles,
Cum medius gemino calculus hoste perit.*

Quia vnus discolor, à duobus diuersi coloris; inclutus capiebatur. Ibidem,

Lib. Vnic. Cap. L X. .73.

Vt mage velle sequi sciat, & renocare priorem,

Ne tuiò fugiens incommittatus eat.

Calculi enim fugiunt sequentes, sequuntur fugientes, comites accipiunt, quibus aduersarios includunt, est belli simulacrum. Lucanus ad Pisones:

Callidiorè modo tabula variatur aperta

Calculus, & vitreo peraguntur milite bella,

Vt niueus nigros, nunc & niger alliget albos,

Vt citius, & fracta prorumpat in agmina mandra.

Frangit mandram, & stabulum calculus, qui prorumpit in sedem calculi diuersæ partis; ideò latrones dicti. Ouidius latronum prælia ludere dixit. Calculi erant vitrei, eburnei, argentei, aurei. Petronius pro calculis albis, aut nigris, aureos, argenteosque habebat denarios. Tabulam, laterculum, abacum, alucolum vocant. Petronius:

Nomen amicitia, si quatenus expedis, haeret,

Calculus in tabula mobile ludis opus.

Græci in tabula lusere tesseris, & calculis, vt fortunæ, & arti locus esset. Martialis lib. 14. de tabula lusoria:

Hic mihi bis seno numeratur tessera puncto,

Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Insidiosorum si ludis bella latronum,

Gemmæus iste tibi miles, & hostis erit.

Ouidius 2. Artis:

Sive latrocinij sub imagine calculus ibit,

Fac pereat vitreo miles ab hoste tuus.

Calculi leues erant, & rotundi, vt Isidorus scribit lib. 18. Vnus discolor à duobus aduersæ partis includebatur. Lucanus ad Pisonem:

Ece s

Anci

74. De Ludis veterum,

*Ancipites subit ille moras , similisque ligato
Obligat ipse duos.*

Ovidius lib. 3. *Artis :*

*Cautiâque non stultè latronum praelia ludat,
Vnus cum gemino calculus hoste perit.
Bellatorque suus pressus sine corpore pugnet,
Æmulus, & cœptum saepe recurrat iter.*

Martialis lib. 7.

*Sic vincas Nouiūmque, Publiūmque
Mandris, & vitreo latrone clusos.*

Hefychius , ἱφεδρῶ παλίστης , πείτῳ ἐνεδρῶν,
Subseffor, insidiator, tablistæ, & ierius in insidijs sub-
sidens. Idem, ὁπσημονικωτέραν πύω πηψίαν ἢ κυζείας
ἐρύμζον. Plus scientia, & artis in calculis, quàm in
tefferis esse censebant. Seneca de Tranquil. Ludebat
calculis, cùm Centurio agmen periturorum tra-
hens, illum quoque citari iubet. Vocatus nume-
ravit calculos, Centurioni dixit : Testis eris me
vno antecedere. Calculus vnus fuit, qui Rex di-
ceretur. Scholiastes Theocriti, ἢ ὃ λίξις μεταφο-
ρικῶς ἀπὸ τοῦ πωζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζα-
τείκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες ἢ διώανται
ἐτέρους νικῶσαι ἢ ὅμοιον παίκτηρα, κινῶσι αὐτὸν ἢ
ἰερῶς χαμῶς λίθον, ἢ ὅτω βασιλεῖα καλέμενον. Dictio
sumpta est per metaphoram ab iis, qui ludunt zatricio.
Illi enim cùm omnia fecerint, si non possunt vincere eum,
cum quo ludunt, lapidem mouent à sacra linea, qui Rex
dicitur. Cap. 241. Achmes, ὁ βασιλεὺς ἢ μέγιστος, ἢ
ἄρχων πολέμου, ἵαν ἴδῃ ὅπῃ τὸ ζατείκιον αὐτῷ ἀπώλετο,
ἢ ἐκλάδῃ, ἢ ἐκλάπῃ, ἀπολίσσει ἢ σπατὸν αὐτοῦ. Rex, aut
dux belli si somniauerit zatricium suum periisse, fra-
ctum, aut furto subductum esse, exercitum suum amit-
tet.

Lib. Vnic. Cap. LXI. 75

ret. Item, ἴδῃ τις ὅπῃ παίζων συζατερίζῃ ἑτέρῳ γνωσίμῳ. Si somnauerit ludere se calculis cum altero noto sibi. ἴδῃ τις ὅπῃ παίζων πλείους ἔλαβε ἢ πῶν πῶν, si uiderit in somnis se ludentem plures capisse ludi personas, id est, aduersarij sui calculos. Pollux lib. 9. διαρριμύων ὃ εἰς δύο ἢ ἑξήκων χῆ τὰς χεῖρας, ἢ τέχνη τὴν παιδῆς ὅτι περιλήψει ἢ δύο ἑξήκων ὁμοχέων τὴν ἐπὶ χεῖρῃ ἀναστρεῖν, Cum calculi in duas partes diuisi sint secundum colores, ars ludi in eo est ut duo eiusdem coloris calculi hostem contrarij coloris circumueniant, & tollant. Vincebat qui omnes aduersarij calculos cepetat, & regem ipsum ad incitas redegerat. Lucanus ad Pisonem,

*Interea sectis quamuis acerrima surgunt
Prelia militibus, plena tamen ipse phalange,
Aut etiam paucos spoliatus milite vincis.
Et tibi captiua resonat manus utraque turba.*

De Diagrammismo.

C A P V T L X I.

Diagrammismus alius fuit à ludo calculorum. Eustathius ad Iliad. ζ. διαγραμμαῖσιν ἑξῆς κυβίας διὰ ἑξήκων. Diagrammismus species ludi per calculos. Constatat calculis sexaginta nigris & albis, qui de loco ad locum trahebantur ad iactum tesserae. Hesychius διαγραμμαῖσιν παιδὰ λευκὰ, ἑξήκων ἐξήκοντα λευκῶν ἢ μελανῶν ἐν χεῖρῃ ἐλκομένων. Pollux γραμμιστὸν, διαγραμμαῖσιν, & διαγραμμαῖσιν vocat. Vide lib. 1. Anthologias titulum εἰς παιδῶν, ubi sextus

76. *De Ludis veterum,*

sextus dicitur habere septem calculos, vnum novus, summus duos qui erat æqualis decimo, qui erat post summum habuit duos. Diuus qui locus fuit in dextro latere, habuit unionem qui erat & calculus ultimus. Sed niger duos in octavo loco reliquit, & duos alios ad positum undecimi. Similes alij circa duodecimum enitebant, & tertio-decimo vnus solus calculus erat. Biuges Antigonom ornabant quod nomen est sedis in sinistro latere. Decimoquinto æqualis erat typus, octodecimo similis, quartus ab ultimo duos alios habebat, sed rex albi calculi signa sumens, & futuras insidias non videns triplices, cum ex improviso ex colo, seu fritillo calculos iecisset, duo & sex, & quinque adduxit, statim verò octo habuit impares omnes, totos prius diuisos, & victus est,

τετραβάδας ἀδούκτα βαλὼν ἡγήσας ἀπ' ἀθιμῆ

πύργου δυνάτῃ κλίμακι κἀδομίνῃ;

δοιὰ, καὶ ἑξ, καὶ πέντε κατήγαγον.

Describit sexaginta calculorum ludum, qui apud Græcos cum tesserarum iactu iungebatur. Is ludus dicebatur & *χεῖμας* Helychio. In ludo calculorum Græcanico quinque tantum fuere lineæ, quinque singulis lusoribus calculi. Deinde & Romæ, & in Græcia duodecim lineæ, triginta calculi, cuique lusori quindecim; de quibus vetus epigramma, quod Salmasius vir doctissimus affert. De Tabula,

In parte alveoli pyrgus velut una resedit,

Qui vomit internis tesseras gradibus.

Sub quarum iactu discordans calculus exit,

Certantisque sonet fors variata duos.

Hic

Lib. Vnic. Cap. L XI. 77.

Hic proprium faciunt ars, & fortuna periculum:

Hæc cauet aduersis casibus, illa fauet.

Composita est tabula nunc talis formula belli,

Cuius missa facit tessera principium.

Ludentes vario tum exercent prælia fato,

Russæ, an nitidæ præmia sorte ferat.

Omnino ludus ille est, quem hodie vulgò vocamus *Triètrac*. Tesseræ enim in aluicolum mitrimus, in quo vtrinque duodecim lineæ, pro iactu calculos disponimus; ars, & fortuna inter se certant, Terentius:

Ita vita est hominum, quasi cum ludas tessæris;

Si illud, quod maxime opus est, iactu non cadit;

Illud, quod cecidit forte, arte ut corrigas.

Ouidius lib. 2. *Artis*:

Seu ludeat, numerosque manu iactabit eburnos:

Tu malè iactato, tu malè iacta dato.

Ita bene Salmasius vir eruditissimus legit, non ut vulgò,

— — *tu bene iacta dato.*

Tu quæ malè ieceris, malè promoueto, malè disponito, ut vincaris. Agathius epigramm. in tabulam Zenonis, *ποικιλότλκτον θέσιν* calculorum vocat, variè structam positionem. Aristænetus lib. 1. epist. 23. *ποικίλας μεταθέσεις ἡ δὲ ψήφων*. Eundem ludum esse volunt cum ludo duodecim scriptorum, de quo Cicero lib. 1. de *Orat.* Pila bene, & duodecim scriptis ludere. Ouidius lib. 3.

Artis:

Est genus in totidem tenui ratione ductum,

Scriptula quot menses lubricus annus habet.

Cicero: Itaque tibi concedo, quod in duodecim scriptis

78. De Ludis veterum,

scriptis olim, ut calculum reducas, si te alicuius dati pœnitet. *ἔτις ἵψον*, ponere calculum, ἀνα-
ἔτις, reducere, corrigere. Aufonius in Professoribus
 cap. 2.

Narrantem fido per singula puncta recursu

Qua data per longas, qua reuocata, moras.

Vidimus & quondam tabula certamine longo

Omnes, qui fuerunt, enumerasse bolos.

Alternis vicibus quos precipitante rotatu

Fundunt excussiper caua buxa gradus.

Dare calculos, in sedibus ponere, in lineis locare.

Boli sunt tesseræ, vel tesserarum iactus, quæ dari

dicuntur, cum mouentur. Eustathius, *κύβητις ἢ*

οἱ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς ἑξάπλευροις βόλοις, Tesseræ boli sex la-

teribus instructi, qui iaciuntur. Glossæ, *βόλεια*, tesseræ,

βολίδες. Isidorus: Tesseræ iacula appellantur. He-

rodotus tesserarum, talorum, & pilæ ludos Lydis

attribuit, calculorum Ægyptiis. Palamedes reperit

calculorum ludum sine tesseris, non alium, quem

Græci modò *πεσσόν*, modò *κύβητις* vocant, quia ad

iactum tesseræ calculi mouebantur. In tabula, seu

ἀσπίδι duodecim fuere lineæ, seu duodecim scri-

ptula Romanis, sed triginta calculi, quindecim

albi, quindecim nigri. In veteri ludo calculorum

ostendimus supra quinque tantum vtrinque fuisse

lineas, & quinque vtrinque calculos. Sed præter

illas quinque lineas vtrinque erat media linea,

quæ dicitur sacra. Pollux lib. 9. *ἥ ὅτι πέντε ἑκα-*

τάων χρημίστ' ἕσθ' τις ἑὴν ἑρὰ χαλκίδην, & ὅτι

ἐκείθεν κινῶν περὶ τὴν παρεγμένην ἑπὶ οἷς, κινῶ τὴν ἑρὰν

ἑρὰς. In medio quinque linearum, quæ vtrinque erant,

sacra linea fuit intermedia; unde qui moueret calculum,

lum.

lum, prouerbio locum faciebat, *Moueo calculum à sacra linea.* In hoc ludo, ut supra ostendimus, nihil fortunæ datum, omnia arti, & iudicio. Ludus è tesseris, & calculis mixtus Ægyptiorum inuentum est, in quo duodecim lineæ, seu duodecim scripta. Tribus tesseris utebantur veteres ad hunc ludum, & quisque ludentium quindecim calculis. Is ludus Tabula dictus. Suidas, *τάβλα ἕνομα παιδιᾶς.* Iuuenalis :

— *Nec enim oculis comitantibus itur*

Ad casum tabula, posita sed luditur arca.

Vnde *ταβλίστης, ταβλίζειν.* Eusebius lib. 5. *Histor. Ecclesiast.* *τάβλαις ἢ κίβοις παίζειν, ταβλίοις παίζειν.* Gloss. *κίβη τοὶ ταβλίων.* Augustus apud Suetonium : Forum aleatorium calfecimus, id est, tabulam. Virgilius 6. *Æneid.*

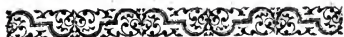
Impleuistique foros.

Martialis lib. 14. de tabula lusoria :

Hic mihi bis senio numeratur tessera puncto,

Discolor hic gemino calculus hoste peris.

Bis senum punctum vocat, quia in tabula erant duodecim scripta, duodecim lineæ, in quibus calculi disponebantur ad iactum tesserarum trium, aut duarum. Quod fit hodièque in nostro Trictraco. Isidorus lib. 17. Sed & ipsas vias senariis locis distinctas. *πίπαις, χάρας, ὁδὸς* vocant lineas, per quas currunt tesserae. Latérculus dictus *πόλις*, ut ostendimus. Palamedes apud Philostratum in *Heroicis*, reperit ludum calculorum. Vide quæ diximus cap. 1. Pollux lib. 7. cap. 33. Alex genera numerat Pleistobolindam, Artiasmon, Diagrammismum, quem vocat *χαμμάς*, Imanteligmum, & Naumachiam.

INDEX RERVM ET VERBORVM.

Iuxta numerum paginarum.

A

A Bacus. 50	Aleæ genera varia. 79
A Acinetinda. 27	Aleæ Mercurius & Pan præfident. 53
A Eoræ quid. 21	Aleâ ludentem cœtu pio- rum mouet Concil. Elibertinum. 2
Alea ubiq; penè vetita. 1	Aleâ Romæ ludebât pue- ri. 3
Tolerata in Augusto fene. ibid.	Senes. 4
In Germania etiam in- ter feria exercetur. ibid.	in Alea duodecim scripta. 5
Hunnis attribuitur à S. Ambrosio. 2	Aleæ vſus antiquus. 3
Cur fugienda. ibid.	Aleator, alco. 455
Alea militis nomen in bello Troiano. 8	Aleatorium. 452
Alea Græca. 46	Alco, alcator. 455
Romana. 58	Alueus luſorius. 50
Alea quid & vnde dicta. ibid.	Amilla, ſeu omilla. 22, 36
Aleæ, teſſerarum, talo- rum, pilæ ludus à quo inuentus. 8	Aphentinda. 36
Aleæ præſidem Saturnum facit Luçianus. 55	Apodidraſcinda. 27
	ἀποδιράζεις. 23
	Artiaſmos. 15, 16
	As, vnio. 52
	Aſcoliaſmus. 27
	FFF Afinus,

Afinus, pilæ ludo victus.	<i>Chanse.</i>	50
²³	Chelichelone.	37
Afinus in ludo quid.	<i>Chetmat</i> , rex mortuus	<i>au</i>
Astragali, tali.	<i>ien d'Eschets.</i>	8
B	Chytra quis.	44
	Chytrinda.	24.25.44
B Afilinda.	Cindalismus.	33
C	Colabismus.	34
	Contomonobolum.	29.
C Æci ludus.	³⁵	
Calculi quid.	Contopætes.	36
Calculi & tesseræ differunt.	Cottabus.	34
Calculi bicolores erant.	Coturnicum pugna.	24
⁷²	Cotyle.	26.40
Erant vitrei, eburnei,	<i>Courir la Quintaine.</i>	35
argenti, aurei.	<i>Croix, ou pile.</i>	14
Leues & rotundi. ibid.	Cubelinda.	39
Calculorum ludus à quo inuentus.	Cubus quid, & vnde.	47.
Anriquissimus est.	^{53.58}	
Calculorum duo genera.	<i>кубикъ.</i>	50
⁷²	D	
Calx pro calculo apud Plautum.	D Iagrammismus.	75
Canis pro calculo, seu latrunculo.	Digitis micandi ludus.	16
Canthus quid.	Dielcistinda.	24
<i>Cappifoler.</i>	E	
Caput, aut Nauia.	E Lcistinda.	32
Castellum nucum.	Eolocrafia.	41
Casulæ exstruendæ.	Ephebica.	22
Chalcismus.	Ephedrismus.	40
	Ephetinda.	45

& Verborum.

23.

<i>Enxer</i>	22	Ludus Athenis in balneo	
Episcyrus.	ibid.	Academix.	32
Epostracismus.	25	Ludi malum.	4.10
Equestria lignea.	42	Ludorum origo.	6
Equitare in arundine.	30	Diuisio.	10
<i>Eschers</i> , latrunculi.	68		
Exagium, pro trutina.	17		

F

<i>il</i> F <i>Aquino</i> .	35
Follis maior.	19
Foramen Domnæ.	43
Forum aleatorium.	50
Fritillus vnde dictus.	65

H

H Arpastum.	20
Hippas.	29.40
Hippice.	29.35

I

I Actus boni.	35
Infelices.	ibid.
Iactus felices qui ex Pol- luce.	56.& seq.
Iactus triginta quinque apud Græcos.	54.58
Imanteligmus.	29

L

L Atrorum prælia lu- dere apud Ouid.	73
Latrunculi quid.	68
Ludere ad rotam quid.	13

M

M Adrellæ.	13
Manus, pro iactu.	

17.52

Materes, seu lapilli.	13
Matras, pro sagitta.	14
Meliæ, tali.	52
Melolonthæ.	43
Micationis ludus.	16
Micatione olim carnes & merces emebantur in foro.	17
Milites, latrones, latrun- culi, calculi.	68
Monobolon.	29
<i>Mourre</i> .	17
Muinda.	24.& seq.
Musca ænea.	26

N

N Vcibus olim luden- tes pueri pœnas dabant.	19
Numeri pro tesseris.	63

O

O Cellata.	21
Omilla, seu amilla.	

22

F f f 2 Orty

Ortygopia. 24
 Oscillatio. 21
 Ossa puncta, pro tesseris.

64

Ostracinda. 28
 Οστράκινος ἀεὶς ποφί, testæ con-
 uersio. 28

P

PAr, aut impar. 15
Pair, ou son. 15.16
Pair, ou non. ibid.
 Pentalichis. 40
 Perichyte. 29.36
 πέριχτι.

Phennida, seu Pheninda. 50
 45

Phennis. ibid.

Phistobolinda. 50

Phryginda. 37

Pila. 19

Pila Trigonalis. ibid.

Paganica. ibid.

Pila pro nauis. 14

Pilæ genera quatuor apud

Romanos. 19.20

Pilæ ludus à quo reper-

tus. 8

Pilote, magister nauis. 14

Platagonium. 41

Plausus ad Solem. 39

Proærefimon. 50

Psephi pro tesseris. ibid.

Pyrricha. 44
 Pythagus. 31

Q Vintanus Contax,
 29.35
 R

R *Afle.* 42
 Rathapygismus. 31

Reticulum Romanum. 19

Rex, ludorum victor. 23

Rotæ duodecim in sym-
 posio Xenophontis. 13

S

S Cacchi, & Scacchia
 pro lattrunculis. 68

Scakia. 42

Scaperda, omnia diffici-
 lia. 39

Scaperdam trahere. ibid.

Scaria. 33

Schœnophilinda. 34

Scintharismus. 33

Skakia, vulgò *ieu d'escheis*.

8

Speculum Pythagoræ. 31

Sphæromachia. 20

Streptinda. 33

T

TAbella aleatoria. 50
 Tabula. ibid.

Tabula talaris. 5.50

Alcaris. ibid.

Tabulæ

Tabulæ ludus à quo in- uentus. 9	in Talis canes erant, in tesseris vniones, seu puncta. 63
Tabulæ ludus apud Sui- dam. 70	Taxilli. 52
Tabulæ diuerfa nomina. 73	Telia. 24
Talus. 46	Tesseræ ludus à quo re- pertus. 8.9.47
A tessera differt. 59	Tesseræ, seu tali à calculis differunt. 8
Tali ab artiasmo distin- guuntur. 16	Tesseræ tres aut duæ fue- re in Græcia. 55
Tali apud Reges aurei. 52	Tesseris aut talis Romæ lusum. 2
Tali ex cornu, vel osse, vel talo hinnulei, ibid.	Trietacum, <i>trietac.</i> 8.48.
Tali quatuor aut plures fuere in Græcia. 55	77
Tali obplumbati. 66	Trochus. 11.12.13
Talorum ludus à quo re- pertus. 8	A turbine differt. ibid.
Talorum iactus qui. 47.	A Catone Dionysio commendatur. 10
60	Troia. 44
Talis ludens Hegesilo- chus à Rhodiis in exi- lium pulsus est. 2	Tropa, seu versura, ludi genus. 22.43.54
Talis quatuor ludebatur. 62	Trygodiphosis. 44
Talis & tessera interdum ludebatur simul. ibid.	Turbo. 11.13
Interdum separatim. ibid.	Typus numerus ostendēs iactum. 53
	<div style="text-align: center;">V^v</div> Rania. 23

ERRATA.

Pag. Lin.

47. 6. *lege*, Tesserarum casus, seu *κίβη*.
57. 4. de Venere Suetonius.
58. vlt. *ἐπιστολῶν*.
77. 22. Agathias.

.27.

